

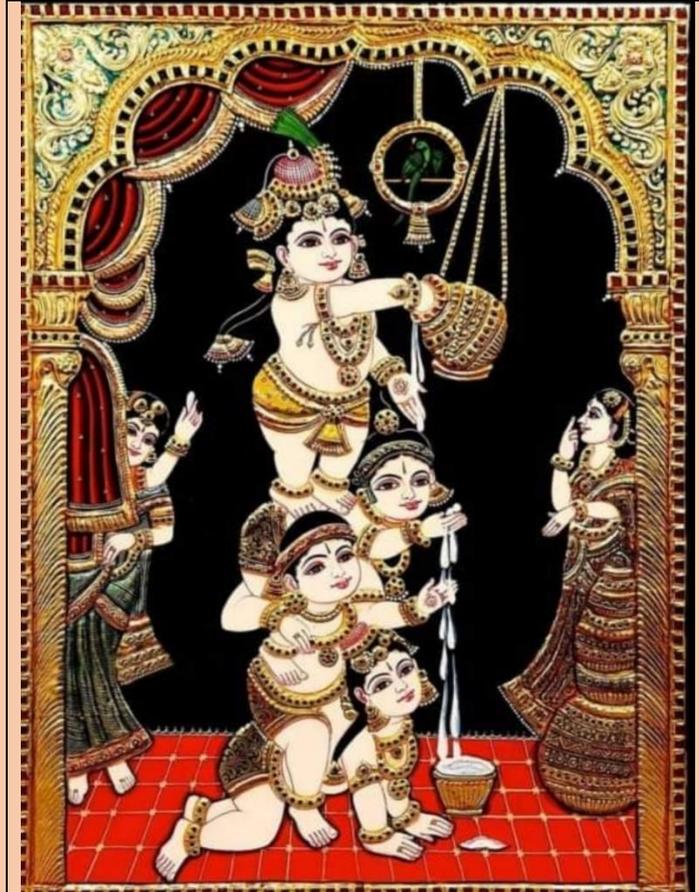

Srimathe Varaha Mahadesikaya Namaha
Sri Ranganatha Divyamani Padukabhyam Namaha

Srirangam Srimath Andavan Ashram

Behind Udupi Ruchi Restaurant, Mettupalayam road, Shanti Medu,
Coimbatore.

Sri Jayanthi on Saturday, 20.08.2022

E Book on Paarayanam of

❖ Pasurams from Nalayira DP
on Lord Sri Krishna

&

❖ Select stotras on HIM.

★★★★★★

சந்தமிகு தமிழ் மறை

|| தனியன்கள் ||

ஸ்ரீ வேதாந்த தேஸிகன் தனியன்

ராமானுஜ தயாபாத்ரம் ஐஞாந வைரக்₃ய பூ₄ஷணம் ।

ஸ்ரீமத்₃வேங்கடநாதா₂ர்யம் வந்தே₃ வேதா₃ந்ததே₃ஸிகம் ॥

ராமானுஜ த₃யாபாத்ரம் ஐஞாந வைரக்₃ய பூ₄ஷணம் ।
ஸ்ரீமத்₃வேங்கடநாதா₂ர்யம் வந்தே₃ வேதா₃ந்ததே₃ஸிகம்॥

கூரத்தாழ்வான் அருளிச் செய்த, குருபரம்பரை தனியன்

லக்ஷ்மிநாத₂ ஸமாரம்பா₄ம் நாத₂யாமுந மத்₄யமாம் ।

அஸ்மதா₃சார்ய பர்யந்தாம் வந்தே₃ கு₃ரு பரம்பராம் ॥

லக்ஷ்மிநாத₂ ஸமாரம்பா₄ம் நாத₂யாமுந மத்₄யமாம் ।
அஸ்மதா₃சார்ய பர்யந்தாம் வந்தே₃ கு₃ரு பரம்பராம் ॥

எம்பெருமானார் (ஊடையவர்) தனியன்

யோ ந்த்யமச்யுத பதா₃ம் பு₃ஜ யுக்₃ம ருக்₃ம

வ்யாமோஹதஸ் ததி₃தராணி த்ருணாய மேநே ।

அஸ்மத₃கு₃ரோர் ப₄க₃வதோஸ்ய தயைக ஸிந்தோ₄:

ராமானுஜஸ்ய சரணௌ ஸரணம் ப்ரபத்₃யே ॥

யோ ந்த்யமச்யுத பதா₃ம் பு₃ஜ யுக்₃ம ருக்₃ம
வ்யாமோஹதஸ் ததி₃தராணி த்ருணாய மேநே ।
அஸ்மத்₃கு₃ரோர் ப₄க₃வதோஸ்ய தயைக ஸிந்தோ₄:
ராமானுஜஸ்ய சரணௌ ஸரணம் ப்ரபத்₃யே ॥

நம்மாழ்வார் தனியன்
(ஆளவந்தார் அருளிச் செய்தது)

माता पिता युवतयस्तनया विभूतिः
सर्वं यदेव नियमेन मदन्वयानाम् ।
आद्ययस्य नः कुलपतेर्वकुलाभिरामं
श्रीमत् तदङ्घ्रियुगलं प्रणमामि मूर्ध्ना ॥

மாதா பிதா யுவதயஸ் தநயாவிபூ⁴தி:
ஸர்வம் யதே³வ நியமேந மத³ந்வயாநாம் ।
ஆத்³யஸ்ய ந: குலபதேர் வகுளாபி⁴ராமம்
ஸ்ரீமத் தத³ங்க்⁴ரி யுக³ளம் ப்ரணமாமி மூர்த்⁴நா ॥

ஆழ்வார்வர்கள், உடையவர் தனியன்
(ஸ்ரீ பராசரபட்டர் அருளிச்செய்தது)

भूतं सरश्च महदाह्वय भट्टनाथ
श्रीभक्तिसार कुलशेखर योगिवाहान् ।
भक्ताङ्घ्रिरेणु परकाल यतीन्द्र मिश्रान्
श्रीमत् पराङ्कुशमुनिं प्रणतोस्मिनित्यम् ॥

பூ⁴தம் ஸரஸ்ச மஹதா³ஹ்வய ப⁴ட்டநாத²
ஸ்ரீ ப⁴க்திஸார குலசேக²ர யோகி³வாஹாந் ।
ப⁴க்தாங்க்⁴ரி ரேணு பரகால யதீந்த்³ர மிஸ்ராந்
ஸ்ரீமத் பராங்குஸமுநிம் ப்ரணதோஸ்மி நித்யம் ॥

பெரியாழ்வார் திருமொழி தனியன்

(நாதமுனிகள் அருளிச்செய்தது)

गुरुमुखमनधीत्य प्राह वेदानशेषान्
नरपतिपरिकल्पितं शुल्कमादातुकामः ।
श्वशुरममरवन्द्यं रङ्गनाथस्य साक्षात्
द्विजकुलतिलकं तं विष्णुचितं नमामि ॥

கு₃ரு₃மு₃க₃ ம₃ந₃தீ₄த்ய ப்ராஹு வேதா₄ந ஸேஷாந்
நரபதி பரிக்லுப்தம் ஸுல்க மாதா₃து காம:
ஸ்வஸூர மமர வந்த்₃யம் ரங்க₃நாத₂ஸ்ய ஸாக்ஷாத்
தி₃விஜகுல திலகம் தம் விஷ்ணு சித்தம் நமாமி ॥

(பாண்டியபட்டர் அருளிச்செய்தது)

இருகற்பநேரிசை வெண்பா

மின்னார் தடமதிள்கூழ் வில்லிபுத்தூரென்று ஒருகால்
சொன்னார் கழற்கமலம் சூடினோம் * முன்னாள்
கிழியறுத்தான் என்றுரைத்தோம் * கீழ்மையினிற்சேரும்
வழியறுத்தோம் நெஞ்சமே! வந்து.

பாண்டியன்கொண்டாடப் பட்டர்பிரான் வந்தானென்று *
ஈண்டிய சங்கமெடுத்தாத * வேண்டிய
வேதங்களோதி விரைந்து கிழியறுத்தான் *
பாதங்கள் யாமுடைய பற்று.

§ பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு *

பலகோடி நூறாயிறம்,

மல்லாண்ட திண்தோள்மணிவண்ணா *

உன்சேவடி செவ்வி திருக்காப்பு.

1

அடியோமோடும் நின்னோடும் *

பிரிவின்றி ஆயிரம் பல்லாண்டு *

வடிவாய் நின்வலமார்பினில் *

வாழ்கின்ற மங்கையும் பல்லாண்டு **

வடிவார் சோதி வலத்துறையும் *

சுடராழியும் பல்லாண்டு *

படைபோர்புக்கு முழங்கும் *

அப்பாஞ்ச சன்னியமும் பல்லாண்டே.

2

வாழாட்பட்டு நின்றீருள்ளீரேல் *

வந்து மண்ணும்மணமும் கொண்மின் *

கூழாட்பட்டு நின்றீர்களை *

எங்கள் குழுவினில் புகுதலொட்டோம் **

ஏழாட்காலும் பழிப்பிலோம் நாங்கள் *

இராக்கதர்வாழ் *

இலங்கை பாழாளாகப் படைபொருதானுக்குப் *

பல்லாண்டு கூறுதுமே

3

ஏடுநிலத்தில் இடுவதன் முன்னம்வந்து *

எங்கள் குழாம்புகுந்து *

கூடுமனமுடையீர்கள் *

வரம்பொழி வந்துஒல்லைக்கூடுமினோ **

நாடும் நகரமும் நன்கறிய *

நமோ நாராயணாயவென்று *

பாடுமனமுடைப்பத்தருள்ளீர் ! *

வந்து பல்லாண்டு கூறுமினே

4

அண்டக்குலத்துக்கதிபதியாகி *

அசுரரிராக்கதரை *

இண்டைக்குலத்தை எடுத்துக்களைந்த *

இருடகேசன்தனக்கு**

தொண்டைக்குலத்திலுள்ளீர் ! வந்தடிதொழுது *

ஆயிரம்நாமம் சொல்லி *

பண்டைக்குலத்தைத் தவிர்ந்து *

பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டென்மினே

5

எந்தை தந்தை தந்தை தந்தை தம்முத்தப்பன் *

ஏழ்படிகால்தொடங்கி *

வந்துவழிவழி ஆட்செய்கின்றோம் **

திருவோணத்திருவிழவில்

அந்தியம்போதிலரியுருவாகி *

அரியையழித்தவனை *

பந்தனைதீரப் பல்லாண்டு *

பல்லாயிரத்தாண்டென்று பாடுதுமே.

6

தீயிற்பொலிகின்ற செஞ்சுடராழி *

திகழ் திருச்சக்கரத்தின் *

கோயிற்பொறியாலே ஒற்றுண்டுநின்று *

குடிகுடி ஆட்செய்கின்றோம் **

மாயப்பொருபடை வாணனை *

ஆயிரந்தோளும் பொழிகுருதிபாய *

சுழற்றிய ஆழிவல்லானுக்குப் *

பல்லாண்டு கூறுதுமே

7

நெய்யிடை நல்லதோர் சோறும் *

நியதமும் அத்தாணிச்சேவகமும் *

கையடைக்காயும் கழுத்துக்குப் பூணொடு *

காதுக்குக்குண்டலமும் **

மெய்யிட நல்லதோர் சாந்தமும் தந்து *
என்னை வெள்ளுயிராக்க வல்ல *
பையுடைநாகப் பகைக்கொடியானுக்குப் *
பல்லாண்டு கூறுவனே.

8

உடுத்துக்களைந்த நின்பீதகவாடையுடுத்துக் *
கலத்ததுண்டு *

தொடுத்த துழாய்மலர் சூடிக்களைந்தன *
சூடும் இத்தொண்டர்களோம் **

விடுத்த திசைக்கருமம் திருத்தி *
திருவோணத்திருவிழவில் *

படுத்த பைந்நாகணைப் பள்ளிகொண்டானுக்குப் *
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

9

எந்நாள் எம்பெருமான் *
உன்தனக்கடியோமென்றெழுத்துப்பட்ட

அந்நாளே * அடியோங்களடிக்குடில் *
வீடுபெற்று உய்ந்தது காண் **

செந்நாள் தோற்றித் *

திருமதுரையுள் சிலைகுனித்து * ஐந்தலைய
பைந்நாகத்தலைப்பாய்ந்தவனே ! *

உன்னைப்பல்லாண்டு கூறுதுமே.

10

§ அல்வழக்கொன்றுமில்லா *

அணிகோட்டியர்கோன் * அபிமானதுங்கள்
செல்வனைப்போலத் *

திருமாலே! நானும் உனக்குப்பழவடியேன் **

நல்வகையால் நமோ நாராயணாவென்று *

நாமம் பலபரவி *

பல்வகையாலும் பவித்திரனே! *

உன்னைப் பல்லாண்டு கூறுவனே.

11

§ பல்லாண்டென்று பவித்திரனைப் *

பரமேட்டியை * சார்ங்கமென்னும்

வில்லாண்டான் தன்னை *

வில்லிபுத்தூர் விட்டுசித்தன் விரும்பியசொல் **

நல்லாண்டென்று நவின்றுரைப்பார் *

நமோ நாராயணாயென்று *

பல்லாண்டும் பரமாத்மனைச் *

சூழ்ந்திருந்தேத்துவர் பல்லாண்டே. ॥

12

நாலாயிர திவ்யப்ரபந்தத்தில்

திருமழிசைப்பிரான்,, நம்மாழ்வார், பெரியாழ்வார், ஆண்டாள்,
தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், திருப்பாணாழ்வார்
திருமங்கையாழ்வார்
அருளிச்செய்த

மதுரா, ப்ருந்தாவன், கோகுலம் மற்றும்
திருத்துவரை மங்களாஸாஸன பாசுரங்கள்

நான்முகன் திருவந்தாதி

தனியன்

(சீராமப்பிள்ளை அருளிச்செய்தது)

நாராயணன் படைத்தான் நான்முகனை , நான்முகனுக்கு
ஏரார் சிவன்பிறந்தான் என்னும் சொல் - சீரார்
மொழிசெப்பி வாழலாம் நெஞ்சமே , மொய்ப்பு
மழிசைப்பரனடியே வாழ்த்து

சேயன் அணியன், சிறியன் மிகப்பெரியன் *
ஆயன், துவரைக்கோனாய் நின்ற -மாயன் ** அன்று
ஓதிய, வாக்கதனைக்கல்லார் * உலகத்தில்
ஏதிலராம், மெய்ஞ்ஞானமில்.

திருவாய்மொழி

தனியன்கள்

भक्तामृतं विश्वजनानुमोदनम्
सर्वार्थदं श्रीशठकोपवाङ्मयम् ।
सहस्रशाखोपनिषत्समागमम्
नमाम्यहं द्राविडवेदसागरम् ॥

ப₄க்தாம்ருதம் விஸ்வஜநாநுமோத₃நம்
ஸர்வார்த்த₂த₃ம் ஸ்ரீஷட₂கோபவாங்க்மயம் ।
ஸஹஸ்ரஷாகோ₂பநிஷத்ஸமாக₃மம்
நமாம்யஹம் த்₃ராவிட₃வேத₃ஸாக₃ரம் ॥

திருவமுதி நாடென்றும் தென் குருகூரென்றும் *
மருவினிய வண்பொருநலென்றும் * அருமறைகள்
அந்தாதி செய்தான் அடியிணையே எம்பொழுதும் *
சிந்தியாய் நெஞ்சே! தெளிந்து.

மனத்தாலும் வாயாலும் வண்குருகூர் பேணும் *
இனத்தாரை யல்லா திறைஞ்சேன் * தனத்தாலும்
ஏதும் குறைவிலேன் * எந்தை சடகோபன்
பாதங்கள் யாமுடையபற்று.

ஏய்ந்த பெருங்கீர்த்தி இராமானுசமுனிதன் *
வாய்ந்தமலர்ப் பாதம் வணங்குகின்றேன் *
ஆய்ந்தபெருஞ்சீரார் சடகோபன் செந்தமிழ் வேதம் தரிக்கும் *
பேராத உள்ளம் பெற.

வான் திகழும் சோலை மதிளரங்கர் வண்புகழ்மேல் *
ஆன்ற தமிழ் மறைகளாயிரமும் * ஈன்ற
முதல்தாய் சடகோபன் * மொய்ம்பால் வளர்த்த
இதத்தாய் இராமானுசன்.

மிக்கவிற்றைநிலையும் மெய்யா முயிர்நிலையும்
தக்கநெறியும் தடையாகித் - தொக்கியலும் *
ஊழ்வினையும் வாழ்வினையும் ஓதும் குருகையர்கோன் *
யாழினிசை வேதத்தியல்.

5-3-6

அன்னை என்செய்யில் என்?, ஊர் என் சொல்லில் என்? தோழமீர்! *
என்னை இனி உமக்காசைஇல்லை, அகப்பட்டேன் **
முன்னையமரர் முதல்வன், வண்துவராபதி
மன்னன் * மணிவண்ணன், வாசுதேவன் வலையுளே.

7-10-4

வாய்க்குங்கொல்?நிச்சலும்,
எப்பொழுதும் மனத்து ஈங்குநினைக்கப்பெற *
வாய்க்கும்கரும்பும் பெருஞ்செந்நெலும்,
வயல்கூழ் திருவாறன்விளை **
வாய்க்கும் பெரும்புகழ் முவுலகீசன்,
வடமதுரைப்பிறந்த *
வாய்க்கும்மணிநிறக்கண்ணபிரான்தன்,
மலரடிப்போதுகளே.

8-5-9

இதுவோபொருத்தம்? மின்னாழிப்படையாய்!, ஏறுமிருஞ்சிறைப்புள்
அதுவே * கொடியாவயர்த்தானே!, என்றென்று ஏங்கியமுதக்கால் **
எதுவேயாகக்கருதுங்கொல்?, இம்மாளுலம் பொறைதீர்ப்பான் *
மதுவார்சோலை, உத்தரமதுரைப் பிறந்தமாயனே.

9ஆம் பத்து - முதல் திருவாய்மொழி

§ கொண்டபெண்டிர் மக்கள் உற்றார், சுற்றத்தவர் பிறரும் *
கண்டதோடு பட்டதல்லால், காதல்மற்று யாதும் இல்லை **
எண்திசையும் கீழும்மேலும், முற்றவும் உண்டபிரான் *
தொண்டரோமாய் உய்யல்லால், இல்லைகண்டிர் துணையே 1

துணையும் சார்வுமாகுவார் போல், சுற்றத்தவர் பிறரும் *
 அணையவந்த ஆக்கமுண்டேல், அட்டைகள் போல் சுவைப்பர் **
 கணையொன்றாலே ஏழ்மரமும் எய்த, எம்கார்முகிலை *
 புணைஎன்றுய்யப் போகலல்லால், இல்லை கண்டிப்பொருளே 2
 பொருள்கையுண்டாய்ச்செல்லக்காணில், போற்றியென்று ஏற்றெழுவர்*
 இருள்கொள்துன்பத்தின்மை காணில், என்னே! என்பாருமில்லை **
 மருள்கொள் செய்கையசுரர்மங்க, வடமதுரைப் பிறந்தாற்கு *
 அருள்கொளாளாய் உய்யலல்லால், இல்லை கண்டிர் அரணே . 3
 அரணமாவர் அற்றகாலைக்கு, என்றென்று அமைக்கப்பட்டார் *
 இரணங்கொண்ட தெப்பராவர், இன்றியிட்டாலும் அஃதே **
 வருணித்தென்னே?, வடமதுரைப்பிறந்தவன் வண்புகழே *
 சரணென்று உய்யப்போகிலல்லால், இல்லைகண்டிர் சதிரே 4
 சதுரமென்று தம்மைத்தாமே, சம்மதித்து இன்மொழியார் *
 மதுரபோகம் துற்றவரே, வைகிமற்றொன்று உறுவர் **
 அதிர்கொள்செய்கை அசுரர்மங்க, வடமதுரைப்பிறந்தாற்கு *
 எதிர்கொள் ஆளாய் உய்யலல்லால், இல்லைகண்டிர் இன்பமே 5
 இல்லைகண்டிர் இன்பம் அந்தோ!, உள்ளது நினையாதே *
 தொல்லையார்கள் எத்தனைவர், தோன்றிக் கழிந்தொழிந்தார் ? **
 மல்லைமுதூர், வடமதுரைப்பிறந்தவன் வண்புகழே *
 சொல்லி உய்யப்போகலல்லால், மற்றொன்றில்லை சுருக்கே 6
 மற்றொன்றிலை சுருங்கச்சொன்னோம், மாநிலத்து எவ்வுயிர்க்கும் *
 சிற்றவேண்டா சிந்திப்பேயமையும், கண்டிர்கள் அந்தோ! **
 குற்றமன்று எங்கள் பெற்றத்தாயன், வடமதுரைப்பிறந்தான் *
 குற்றமில்சீர்கற்றுவைகல் * வாழ்தல்கண்டிர்குணமே 7
 வாழ்தல் கண்டிர் குணமிதந்தோ?, மாயவனடிபரவி *
 போழ்து போகஉள்ளகிற்கும், புன்மைஇலாதவர்க்கு **

- வாழ்துணையா, வடமதுரைப்பிறந்தவன் வண்புகழே *
 வீழ்துணையாப்போமிதனில், யாதுமில்லை மிக்கதே 8
- யாதுமில்லை மிக்கதனில், என்றென்றது கருதி *
 காது செய்வான் கூதைசெய்து * கடைமுறை வாழ்க்கையும் போம் **
 மாதுகிலின் கொடிக்கொள்மாட, வடமதுரைப் பிறந்த *
 தாதுசேர் தோள்கண்ணனல்லால், இல்லைகண்டீர்சரணே 9
- கண்ணனல்லால் இல்லை கண்டீர், சரண் அதுநிற்கவந்து *
 மண்ணின் பாரம்நீக்குதற்கே, வடமதுரைப்பிறந்தான் **
 திண்ணமாநும்முடைமை உண்டேல், அவனடிசேர்த்து உய்ம்மினோ*
 எண்ணவேண்டா நும்மதாதும், அவனன்றி மற்றில்லையே 10
- § ஆதுமில்லை மற்றவனில், என்றதுவே துணிந்து *
 தாதுசேர் தோள்கண்ணனைக், குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன **
 தீதிலாத ஒண்தமிழ்கள், இவை ஆயிரத்துள் இப்பத்தும் *
 ஓதவல்லபிராக்கள், நம்மையாளுடையார்கள் பண்டே 11

பெரியாழ்வார் திருமொழி

தனியன்

(நாதமுனிகள் அருளிச்செய்தது)

गुरुमुखमनधीत्य प्राह वेदानशेषान्
नरपतिपरिवृष्टं शुल्कमादातुकामः ।
श्वशुरममरवन्द्यं रङ्गनाथस्य साक्षात्
द्विजकुलतिलकं तं विष्णुचित्तं नमामि ॥

கு₃ருமு₃க₃ மந₄தீ₄த்ய ப்ராஹு வேதா₄ந ஸேஷாந்
நரபதி பரிக்லுப்தம் ஸூ₃ல்க மாதா₃து காம:
ஸ்வஸூ₃ர மமர வந்தீ₃யம் ரங்க₃நாத₂ஸ்ய ஸாக்ஷாத்
தி₃விஜகுல திலகம் தம் விஷ்ணு சித்தம் நமாமி ॥

(பாண்டியபட்டர் அருளிச்செய்தது)

இருகற்பநேரிசை வெண்பா

மின்னார் தடமதிள்கூழ் வில்லிபுத்தூரென்று ஒருகால்
சொன்னார் கழற்கமலம் சூடினோம் * முன்னாள்
கிழியறுத்தான் என்றுரைத்தோம் * கீழ்மையினிற்சேரும்
வழியறுத்தோம் நெஞ்சமே! வந்து.

பாண்டியன்கொண்டாடப் பட்டர்பிரான் வந்தானென்று *
ஈண்டிய சங்கமெடுத்தாத * வேண்டிய
வேதங்களோதி விரைந்து கிழியறுத்தான் *
பாதங்கள் யாமுடைய பற்று.

1-2-2

ஓடுவார் விழுவார், உகந்தாலிப்பார் *
நாடுவார் நம்பிரான், எங்குற்றானென்பார் **
பாடுவார்களும், பல்பறை கொட்டநின்று *
ஆடுவார்களும், ஆயிற்று ஆய்ப்பாடியே.

1-2-4

உறியை முற்றத்து, உருட்டி நின்றாடுவார் *
நறுநெய் பால்தயிர், நன்றாகத்தூவுவார் **
செறிமென்கூந்தல், அவிழத்திளைத்து * எங்கும்
அறிவழிந்தனர், ஆய்ப்பாடியாயரே.

2-2-5

தீயபுந்திக்கஞ்சன் உன்மேல், சினமுடையன், சோர்வுபார்த்து *
மாயந்தன்னால் வலைப்படுக்கில், வாழ்கில்லேன்வாசுதேவா! **
தாயர்வாய்ச்சொல்கரும்கண்டாய், சாற்றிச்சொன்னேன் போகவேண்டா *
ஆயர்பாடிக்கணிவிளக்கே!, அமர்ந்துவந்து என்முலையுணாயே.

2-3-7

முலையேதும் வேண்டேன் என்றோடி,
நின்காதில்கடிப்பைப் பறித்தெறிந்திட்டு *
மலையையெடுத்து மகிழ்ந்து கல்மாரிகாத்துப்,
பசுநிரை மேய்த்தாய்! **
சிலையொன்று இறுத்தாய்! திரிவிக்கிரமா!,
திருவாயர்பாடிப்பிரானே! *
தலைநிலாப்போதே உன்காதைப்பெருக்காதே,
விட்டிட்டேன் குற்றமேயன்றே.

3-1-9

தாய்மார் மோர்விற்கப் போவர்,
தமப்பன்மார் கற்றாநிரைப் பின்புபோவர் *
நீ ஆய்ப்பாடி இளங்கன்னிமார்களை,
நேர்படவே கொண்டுபோதி **
காய்வார்க்கு என்றும்உகப்பனவேசெய்து,
கண்டார் கழறத்திரியும் *
ஆயா! உன்னை அறிந்து கொண்டேன்,
உனக்கு அஞ்சுவன் அம்மம் தரவே.

பற்றுமஞ்சள் பூசிப், பாவைமாரொடு பாடியில் *
 சிற்றில்சிதைத்து எங்கும், தீமைசெய்து திரியாமே **
 கற்றுத்தூளியுடை, வேடர்கானிடைக்கன்றின்பின் *
 எற்றுக்கு என்பிள்ளையைப் போக்கினேன்?, எல்லேபாவமே!

வண்ணக் கருங்குழல், மாதர் வந்து அலர்தூற்றிடப் *
 பண்ணிப்பலசெய்து, இப்பாடியெங்கும் திரியாமே **
 கண்ணுக்கினியானைக், கானதரிடைக்கன்றின்பின் *
 எண்ணற்கரியானைப் போக்கினேன், எல்லே பாவமே!

மிடறுமெழுமெழுத்தோட , வெண்ணெய் விழுங்கிப்போய் *
 படிறுபலசெய்து, இப்பாடியெங்கும் திரியாமே **
 கடிறு பலதிரி, கானதரிடைக் கன்றின்பின் *
 இடற என்பிள்ளையைப்போக்கினேன், எல்லே பாவமே!

விண்ணின்மீது அமரர்கள் விரும்பித்தொழ,
 மிறைத்து ஆயர்பாடியில் வீதியூடே *
 கண்ணன் காலிப்பின்னே எழுந்தருளக்கண்டு,
 இளவாய்க்கன்னிமார் காமுற்ற
 வண்ணம் ** வண்டமர்பொழில் புதுவையர்கோன்,
 விட்டுசித்தன் சொன்ன மாலைபத்தும் *
 பண்ணின்பம் வரப்பாடும் பத்தருள்ளார்,
 பரமான வைகுந்தம் நண்ணுவரே.

§ அட்டுக்குவி சோற்றுப் பருப்பதமும்,
 தயிர்வாவியும் நெய்யளறும் அடங்கப்
 பொட்டத்துற்றி * மாரிப்பகை புணர்த்த,
 பொருமா கடல்வண்ணன் பொறுத்த மலை **
 வட்டத்தடங்கண் மடமான் கன்றினை,
 வலைவாய்ப் பற்றிக்கொண்டு * குறமகளிர்
 கொட்டைத் தலைப்பால் கொடுத்து வளர்க்கும்,
 கோவர்த்தனமென்னும் கொற்றக்குடையே.

வழுவொன்றுமிலாச் செய்கை வானவர்கோன்,
 வலிப்பட்டு முனிந்து விடுக்கப்பட்ட *
 மழை வந்து எழுநாள் பெய்துமாத்தடுப்ப,
 மதுசூதன் எடுத்துமறித்த மலை **
 இழவு தரியாததோர்ஈற்றுப் பிடி,
 இளஞ்சீயம் தொடர்ந்து முடுகுதலும் *
 குழவியிடைக் காலிட்டெதிர்ந்து பொரும்,
 கோவர்த்தனமென்னும் கொற்றக்குடையே.

அம்மைத்தடங்கண் மடவாய்ச்சியரும்,
 ஆனாயரும் ஆநிரையும் அலறி *
 எம்மைச்சரணென்று கொள்ளென்றிரப்ப,
 இலங்காழிக்கையெந்தை எடுத்தமலை **
 தம்மைச்சரணென்ற தம் பாவையரைப்,
 புனமேய்கின்ற மானினம் காண்மினென்று *
 கொம்மைப்புயக்குன்றர் சிலை குனிக்கும்,
 கோவர்த்தனமென்னும் கொற்றக்குடையே.

கடுவாய்ச்சின வெங்கண் களிற்றினுக்குக்,

கவளமெடுத்துக் கொடுப்பானவன் போல் *
அடிவாயுறக்கையிட்டு எழப்பறித்திட்டு,
அமரர்பெருமான் கொண்டு நின்றமலை **
கடல்வாய்ச்சென்று மேகம் கவிழ்ந்திறங்கிக்,
கதுவாய்ப்பட நீர் முகந்தேறி * எங்கும்
குடவாய்ப்பட நின்று மழைபொழியும்,
கோவர்த்தன மென்னும் கொற்றக்குடையே.

வானத்திலுள்ளீர்! வலியீர் உள்ளீரேல்,
அறையோ! வந்துவாங்குமின் என்பவன்போல் *
ஏனத்துருவாகிய ஈசன் எந்தை,
இடவனெழுவாங்கி எடுத்தமலை **
கானக்களியானை தன் கொம்பிழந்து,
கதுவாய் மதம்சோரத்தன் கையெடுத்து *
கூனல்பிறை வேண்டி அண்ணாந்து நிற்கும்,
கோவர்த்தனமென்னும் கொற்றக்குடையே.

செப்பாடுடைய திருமாலவன் தன்,
செந்தாமரைக்கைவிரல் ஐந்தினையும் *
கப்பாகமடுத்து மணிநெடுந்தோள்,
காம்பாகக்கொடுத்துக்கவித்த மலை **
எப்பாடும் பரந்திழி தெள்ளருவி,
இலங்கு மணி முத்துவடம் பிறழ *
குப்பாயமென நின்று காட்சிதரும்,
கோவர்த்தனமென்னும் கொற்றக்குடையே.

படங்கள் பலவுமுடைப்பாம்பரையன்,
படர்பூமியைத் தாங்கிக்கிடப்பவன் போல் *
தடங்கை விரலைந்தும் மலரவைத்துத்,
தாமோதரன் தாங்கு தடவரைதான் **

அடங்கச்சென்று இலங்கையை ஈடழித்த,

அனுமன் புகழ் பாடித் தம் குட்டன்களை *
குடங்கைக்கொண்டு மந்திகள் கண்வளர்த்தும்,
கோவர்த்தனமென்னும் கொற்றக்குடையே

சலமா முகில் பல்கணப்போர்க்களத்துச்,
சரமாரி பொழிந்து எங்கும் பூசலிட்டு *
நலிவானுறக்கேடகம் கோப்பவன் போல்,
நாராயணன் முன் முகம் காத்தமலை **
இலைவேய்குரம்பைத் தவமாமுனிவர்,
இருந்தார் நடுவேசென்று அணார்சொறிய *
கொலைவாய்ச்சின வேங்கைகள் நின்றிறங்கும்,
கோவர்த்தனமென்னும் கொற்றக்குடையே.

வன்பேய் முலையுண்டதோர் வாயுடையன்,
வன்தூணென நின்றதோர் வன்பரத்தை *
தன்பேரிட்டுக்கொண்டு தரணிதன்னில்,
தாமோதரன்தாங்கு தடவரைதான் **
முன்பேவழிகாட்ட முசுக்கணங்கள்,
முதுகில் பெய்து தம்முடைக்குட்டன்களை *
கொம்பேற்றியிருந்து குதிபயிற்றும் *
கோவர்த்தனமென்னும் கொற்றக்குடையே.

கொடியேறு செந்தாமரைக்கைவிரல்கள்,
கோலமும் அழிந்திலவாடிற்றில *
வடிவேறு திருவுகிர் நொந்துமில்,
மணிவண்ணன் மலையுமோர் சம்பிரதம் **
முடியேறிய மாமுகில் பல்கணங்கள்,
முன்னெற்றி நரைத்தனபோல * எங்கும்
குடியேறியிருந்து மழைபொழியும்,
கோவர்த்தனமென்னும் கொற்றக்குடையே.

§ அரவில் பள்ளிகொண்டு அரவம்துரந்திட்டு,
 அரவப்பகையூர்தியவனுடைய *
 குரவில்கொடிமுல்லைகள் நின்றிறங்கும்,
 கோவர்த்தனமென்னும் கொற்றக்குடைமேல் **
 திருவில்பொலி மறைவாணர் புத்தூர்த் திகழ் *
 பட்டர்பிரான் சொன்ன மாலைபத்தும்,
 பரவுமன நன்குடைப்பத்தருள்ளார்,
 பரமான வைகுந்தம் நண்ணுவரே.

3-6-3

வானிளவரசு வைகுந்தக்குட்டன்,
 வாசுதேவன் மதுரை மன்னன் * நந்த
 கோனிளவரசு கோவலர் குட்டன்,
 கோவிந்தன் குழல்கொடு ஊதினபோது **
 வானிளம்படியர் வந்துவந்தீண்டி,
 மனமுருகி மலர்க்கண்கள் பனிப்ப *
 தேனளவு செறிகூந்தல் அவிழ்ச்,
 சென்னி வேர்ப்பச் செவிசேர்த்து நின்றனரே.

3-6-7

புவியுள் நான்கண்டதோர் அற்புதம்கேளீர்,
 பூணிமேய்க்கும் இளங்கோவலர் கூட்டத்து
 அவையுள் * நாகத்தணையான் குழலூத,
 அமரலோகத்தளவும் சென்றிசைப்ப **
 அவியுணாமறந்து வானவரெல்லாம்,
 ஆயர்பாடி நிறையப்புகுந்து ஈண்டி *
 செவியுணாவின் சுவைகொண்டு மகிழ்ந்து,
 கோவிந்தனைத்தொடர்ந்து என்றும் விடாரே.

பொல்லாவடிவுடைப் பேய்ச்சி துஞ்சப் ,புணர்முலைவாய்மடுக்க
வல்லானை * மாமணிவண்ணனை , மருவுமிடம் நாடுதிரேல் **
பல்லாயிரம் பெருந்தேவிமாரொடு , பெளவம் எறிதுவரை *
எல்லாரும் சூழச் சிங்காசனத்தே , இருந்தானைக் கண்டாருளர்

4-2-4

ஆனாயர் கூடி, அமைத்தவிழவை * அமரர் தம்
கோனார்க்கொழியக், கோவர்த்தனத்துச்செய்தான் மலை **
வானாட்டில் நின்று, மாமலர்க் கற்பகத்தொத்திழி *
தேனாறுபாயும், தென் திருமாலிருஞ்சோலையே.

4-7-8

திரைபொருகடல் சூழ் திண்மதிள் துவரை வேந்து ,
தன் மைத்துனன்மார்க்காய் *
அரசினை அவிய அரசினை அருளும்,
அரி புருடோத்தமன் அமர்வு **
நிரை நிரையாக நெடியனயூபம் நிரந்தரம்,
ஒழுக்கு விட்டு * இரண்டு
கரை புரை வேள்விப்புடை கமழ்கங்கைக்,
கண்டமென்னும் கடிநகரே

4-7-9

§ வடதிசை மதுரை சாளக்கிராமம்,
வைகுந்தம் துவரை அயோத்தி *
இடமுடை வதரி இடவகையுடைய,
எம் புருடோத்தமனிருக்கை **
தடவரை அதிரத் தரணி விண்டிடயத்,
தலைப்பற்றிக் கரை மரம் சாடி *
கடலினைக் கலங்கக் கடுத்திழி கங்கைக்,
கண்டமென்னும் கடிநகரே

நான் ஏதும் உன்மாயமொன்றறியேன்,
 நமன்தமர் பற்றி நலிந்திட்டு * இந்த
 ஊனே புகேயென்று மோதும்போது,
 அங்கேதும் நான் உன்னை நினைக்கமாட்டேன்**
 வானேய்வானவர் தங்களீசா!,
 மதுரைப்பிறந்த மாமாயனே! * என்
 ஆனாய்! நீ என்னைக் காக்க வேண்டும் ,
 அரங்கத்தரவணைப் பள்ளியானே

ஆண்டாள் அருளிச்செய்த

திருப்பாவை

தனியன்கள்

நீளாதுங்க₃ ஸ்தநகி₃ரி தட ஸுப்த முத்₃போ₃த்₄ய க்ருஷ்ணம்
 பாரார்த்₂யம் ஸ்வம் ஸ்ருதி ஸதஸிரஸ் ஸித்₃த₄ மத்₄யாபயந்தீ |
 ஸ்வோச்சி₂ஷ்டயாம் ஸ்ரஜி நிக₃ளிதம் யா ப₃லாத்க்ருத்ய ப₄ங்க்தே
 கோ₃தா₃ தஸ்யை நம இத₃மித₃ம் பூ₄ய ஏவாஸஸ்து பூ₄ய : ||

அன்னவயல்புதுவை ஆண்டாள் அரங்கற்குப் *
 பன்னுதிருப்பாவைப் பல்பதியம் * இன்னிசையால்
 பாடிக்கொடுத்தாள் நற்பாமாலை * பூமாலை
 சூடிக்கொடுத்தாளைச் சொல்லு.

சூடிக்கொடுத்த சுடர்க்கொடியே தொல்பாவை *
 பாடியருளவல்ல பல்வளையாய் ! * நாடி நீ
 வேங்கடவற்கு என்னை விதியென்ற இம்மாற்றம் *
 நாம்கடவா வண்ணமே நல்கு.

மார்கழித்திங்கள் மதிநிறைந்த நன்னாளால் *
 நீராடப்போதுவீர்! போதுமினோ நேரிழையீர்! *
 சீர்மல்கும் ஆய்ப்பாடிச் செல்வச்சிறுமீர்காள் *
 கூர்வேல் கொடுந்தொழிலன் நந்தகோபன் குமரன் **
 ஏரார்ந்த கண்ணி யசோதை இளஞ்சிங்கம் *
 கார்மேனிச்செங்கண் கதிர்மதியம் போல் முகத்தான் *
 நாராயணனே நமக்கே பறைதருவான் *
 பாரோர் புகழ்ப் படிந்தேலோரெம்பாவாய்

மாயனை மன்னு வடமதுரை மைந்தனைத் *
 தூயபெருநீர் யமுனைத் துறைவனைத் *
 ஆயர்குலத்தினில் தோன்றும் அணிவிளக்கைத்*
 தாயைக் குடல்விளக்கம் செய்த தாமோதரனைத் **
 தூயோமாய் வந்துநாம் தூமலர் தூவித்தொழுது *
 வாயினால் பாடி மனத்தினால் சிந்திக்கப் *
 போயபிழையும் புகுதருவான் நின்றனவும் *
 தீயினில் தூசாகும் செப்பேலோரெம்பாவாய்.

நாச்சியார் திருமொழி

தனியன்

(திருக்கண்ணமங்கையாண்டான் அருளிச்செய்தது)

அல்லிநாள்தாமரைமேல் ஆரணங்கினிந்துணைவி *
 மல்லிநாடாண்ட மடமயில் மெல்லியலாள் *
 ஆயர்குலவேந்தனாகத்தாள் * தென்புதுவை
 வேயர்பயந்தவிளக்கு.

முதல் திருமொழி

சுவரில்புராண நின்பேரெழுதிச் ,

சுறவ நற்கொடிக்களும் துரங்கங்களும் *
கவரிப்பிணாக்களும் கருப்புவில்லும் ,

காட்டித்தந்தேன் கண்டாய்காமதேவா ! **
அவரைப்பிராயம்தொடங்கி , என்றும்

ஆதரித்தெழுந்த என் தடமுலைகள் *
துவரைப்பிரானுக்கே சங்கற்பித்துத் ,

தொழுதுவைத்தேன் ஒல்லைவிதிக்கிறியே.

4

நான்காம் திருமொழி

மாடமாளிகைசூழ் , மதுரைப்பதிநாடி*

நந்தெருவின் , நடுவே வந்திட்டு **

ஓடைமாமதயானை , உதைத்தவன் *

கூடுமாகில் , நீகூடிடுகூடலே

5

அற்றவன் , மருதம்முறிய நடைகற்றவன் *

கஞ்சனை , வஞ்சனையில் செற்றவன் **

திகழும் , மதுரைப்பதி *

கொற்றவன்வரில் , கூடிடுகூடலே

6

ஆவலன்புடையார் தம் , மனத்தன்றி மேவலன் *

விரைசூழ் , துவராபதிக்காவலன் *

கன்றுமேய்த்து , விளையாடும் *

கோவலன்வரில் , கூடிடுகூடலே

8

ஆறாம் திருமொழி

கதிரொளி தீபம் , கலசமுடனேந்தி *

சதிரிளமங்கையர்தாம் , வந்துளதிர்கொள்ள **

மதுரையார்மன்னன் , அடிநிலைதொட்டுளங்கும் *
அதிரப்புக்குதக் , கனாக்கண்டேன் தோழி!நான்

5

ஏழாம் திருமொழி

தடவரையின் மீதே , சரற்காலசந்திரன் *
இடையுவாவில் வந்து , எழுந்தாலே போல **
நீயும் வடமதுரையார் மன்னன் , வாசுதேவன் கையில் *
குடியேறி வீற்றிருந்தாய் , கோலப்பெருஞ்சங்கே!

3

ஒன்பதாம் திருமொழி

காலையெழுந்திருந்து, கரியகுருவிக்கணங்கள் *
மாலின்வரவுசொல்லி, மருள்பாடுதல் மெய்ம்மைகொலோ? **
சோலைமலைப்பெருமான், துவராபதியெம்பெருமான் *
ஆலினிலைப் பெருமான், அவன் வார்த்தையுரைக்கின்றதே. 8

பன்னிரண்டாம் திருமொழி

§ மற்றிருந்தீர்கட்கு அறியலாகா ,
மாதவனென்பதோர் அன்புதன்னை *
உற்றிருந்தேனுக்கு உரைப்பதெல்லாம் ,
ஊமையரோடு செவிடர்வார்த்தை **
பெற்றிருந்தானை யொழியவேபோய்ப் ,
பேர்த்தொருதாயில் வளர்ந்தநம்பி *
மற்பொருந்தாமற் களமடைந்த ,
மதுரைப்புறத்துள்ளனை உய்த்திடுமின்

1

நாணி இனியோர் கருமமில்லை ,
நாலயலாரும் அறிந்தொழிந்தார் *
பாணியாதுள்ளனை மருந்துசெய்து ,
பண்டுபண்டாக்க உறுதிராகில் **

மாணியுருவாய் உலகளந்த ,

மாயனைக்காணில் தலைமறியும் *

ஆணையால் நீர்என்னைக் காக்கவேண்டில் ,

ஆய்ப்பாடிக்கே என்னை உய்த்திடுமின்

2

கற்றினம்மேய்க்கிலும் மேய்க்கப்பெற்றான் ,

காடுவாழ்சாதியுமாகப் பெற்றான் *

பற்றியுரலிடையாப்புமுண்டான் ,

பாவிகாள்! உங்களுக்கு ஏச்சுக்கொலோ? **

கற்றனபேசி வசவுணாதே ,

காலிகளுய்ய மழைதடுத்து *

கொற்றக்குடையாக ஏந்திநின்ற ,

கோவர்த்தனத்துஎன்னைஉய்த்திடுமின்

8

கூட்டிலிருந்து கிளிஎப்போதும் ,

கோவிந்தா! கோவிந்தா! என்று அழைக்கும் *

ஊட்டக்கொடாது செறுப்பனாகில் ,

உலகளந்தானென்று உயரக்கூவும் **

நாட்டில்தலைப்பழியெய்தி ,

உங்கள் நன்மையிழந்து தலையிடாதே *

சூட்டுயர்மாடங்கள் சூழ்ந்துதோன்றும் ,

துவராபதிக்கு என்னைஉய்த்திடுமின்

9

பதிமுன்றாம் திருமொழி

ஆரேஉலகத்து ஆற்றுவார்? , ஆயர்பாடி கவர்ந்துண்ணும் *

காரேறுழக்க உழக்குண்டு , தளர்ந்தும் முறிந்தும் கிடப்பேனை **

ஆராவமுதமனையான் தன் , அமுதவாயிலூறிய *

நீர்தான்கொணர்ந்து புலராமே , பருக்கி இளைப்பை நீக்கீரே.

4

உள்ளேயுருகி நைவேனை , உள்ளோ இலளோவென்னாத *

கொள்ளை கொள்ளிக்குறும்பனைக் , கோவர்த்தனனைக்கண்டக்கால் *

கொள்ளும் பயனொன்றில்லாத , கொங்கைதன்னைக்கிழங்கோடும் *
அள்ளிப்பறித்திட்டு அவன்மார்விலெறிந்து , என்னழலைத்தீர்வேனே 8

§ அல்லல்விளைத்தபெருமானை , ஆயர்பாடிக்கு அணிவிளக்கை
வில்லிபுதுவை நகர்நம்பி , விட்டுசித்தன் வியன்கோதை **
வில்லைத்தொலைத்த புருவத்தாள் , வேட்கையுற்று மிகவிரும்பும்*
சொல்லைத்துதிக்க வல்லார்கள் , துன்பக்கடலுள் துவளாரே 10

பதினான்காம் திருமொழி

§ பட்டிமேய்ந்தோர் காரேறு , பலதேவற்குஓர் கீழ்க்கன்றாய் *
இட்டறிட்டு விளையாடி , இங்கேபோதக்கண்டிரே **
இட்டமான பசுக்களை , இனிதுமறித்து நீரூட்டி *
விட்டுக்கொண்டு விளையாட , விருந்தாவனத்தே கண்டோமே 1

அணுங்களன்னைப் பிரிவுசெய்து , ஆயர்பாடி கவர்ந்துண்ணும் *
குணங்குநாறிக் குட்டேற்றைக் , கோவர்த்தனைக்கண்டிரே **

கணங்களோடு மின்மேகம் , கலந்தாற்போல் வனமாலை *
மினுங்கநின்றுவிளையாட , விருந்தாவனத்தேகண்டோமே 2

மாலாய்ப்பிறந்த நம்பியை , மாலேசெய்யும் மணாளனை *
ஏலாப் பொய்களுரைப்பானை , இங்கேபோதக்கண்டிரே **
மேலால் பரந்தவெயில்காப்பான் , வினதை சிறுவன் சிறகென்னும் *
மேலாப்பின்கீழ்வருவானை , விருந்தாவனத்தேகண்டோமே 3

கார்த்தண் கமலக்கண்ணென்னும் , நெடுங்கயிறுபடுத்தி * என்னை
ஈர்த்துக்கொண்டு விளையாடும் , ஈசன்தன்னைக்கண்டிரே? **
போர்த்தமுத்தின்குப்பாயப் , புகர்மால்யானைக்கன்றேபோல் *
வேர்த்துநின்று விளையாட , விருந்தாவனத்தே கண்டோமே 4

- § மாதவன்என்மணியினை , வலையில்பிழைத்த பன்றிபோல் *
 ஏதுமொன்றும் கொளத்தாரா , ஈசன்தன்னைக்கண்டிரே? **
 பீதகவாடையுடை தாழ்ப் , பெருங்கார்மேகக்கன்றேபோல் *
 வீதியாரவருவானை , விருந்தாவனத்தே கண்டோமே 5
- தருமமறியாக்குறும்பனைத் , தன்கைச்சார்ங்கமதுவேபோல் *
 புருவ வட்டமழகிய , பொருத்தமிலியைக்கண்டிரே **
 உருவுகரிதாய் முகம்செய்தாய் , உதயப்பருப்பதத்தின்மேல் *
 விரியும்கதிரே போல்வானை , விருந்தாவனத்தே கண்டோமே 6
- பொருத்தமுடைய நம்பியைப் , புறம்போல்உள்ளும்கரியானை *
 கருத்தைப்பிழைத்து நின்ற , அக்கருமா முகிலைக்கண்டிரே **
 அருத்தித்தாரா கணங்களால் , ஆரப்பெருகு வானம்போல் *
 விருத்தம் பெரிதாய் வருவானை , விருந்தாவனத்தே கண்டோமே 7
- வெளிய சங்கொன்றுடையானைப் , பீதகவாடையுடையானை *
 அளிநன்குடைய திருமாலை , ஆழியானைக்கண்டிரே **
 களிவண்டுஎங்கும் கலந்தாற்போல் , கமழ்பூங்கழல்கள் தடந்தோள்மேல் *
 மிளிர்நின்றுவிளையாட , விருந்தாவனத்தே கண்டோமே 8
- § நாட்டைப்படையென்று அயன்முதாலாத்தந்த , நளிர்மாமலருந்தி *
 வீட்டைப்பண்ணி விளையாடும் , விமலன்தன்னைக்கண்டிரே? **
 காட்டை நாடித் தேனுகனும் , களிறும் புள்ளும் உடன்மடிய *
 வேட்டையாடி வருவானை , விருந்தாவனத்தே கண்டோமே 9
- § பருந்தாட்களிற்றுக்கருள்செய்த , பரமன் தன்னை *
 பாரின்மேல் விருந்தாவனத்தே கண்டமை , விட்டுசித்தன்கோதைசொல்
 மருந்தாமென்று தம்மனத்தே , வைத்துக்கொண்டு வாழ்வார்கள்
 பெருந்தாளுடய பிரானடிக்கீழ்ப் , பிரியாதுஎன்றும்இருப்பாரே 10

திருமாலை

தனியன்

(திருவரங்கப்பெருமாள் அரையர் அருளிச்செய்தது)

மற்றொன்றும்வேண்டா மனமே மதிளரங்கர் *
கற்றினம்மேய்த்த கழலிணைக்கீழ் * உற்ற
திருமாலைப்பாடும்சீர்த் தொண்டரடிப்பொடியெம் *
பெருமாளை எப்பொழுதும்பேசு

§ வளவெழும்தவளமாட , மதுரைமாநகரந்தன்னுள் *
கவளமால்யானைகொன்ற , கண்ணனை அரங்கமாலை **
துளவத்தொண்டாயதொல்சீர்த் , தொண்டரடிப்பொடிசொல் *
இளையபுன்கவிதையேலும் , எம்பிராற்குஇனியவாறே

45

திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த பெரிய திருமொழி

தனியன்கள்

கலயாமி கலித்₄வம்ஸம் கவிம் லோகதி₃வாகரம் ।
யஸ்யகோ₃பி ப்ரகாஸாபி₄ராவித்₃யம் நிஹதம் தம: ॥

வாழிபரகாலன் வாழிகலிகன்றி ,
வாழிகுறையலூர்வாழ் வேந்தன் - வாழியரோ ,
மாயோனைவாள்வலியால் மந்திரம் கொள் , மங்கையர்கோன்
தூயோன்சுடர்மானவேல்

நெஞ்சக்கிருள்கடிதீபம் அடங்கா நெடும்பிறவி
நஞ்சக்குநல்லவமுதம், தமிழ்நன்னூல்துறைகள்
அஞ்சக்கிலக்கியம் ஆரணசாரம் ,பரசமயப்
பஞ்சக்கனலின்பொறி , பரகாலன்பனுவல்களே.

எங்கள்கதியே ! இராமாநுசமுனியே ! ,
 சங்கைகெடுத்தாண்டதவராசா , -பொங்குபுகழ்
 மங்கையர்கோனீந்தமறையாயிரமனைத்தும் ,
 தங்குமனம் நீ எனக்குத்தா.

6-6-7

முலைத்தடத்த நஞ்சுண்டு துஞ்சப்பேய்ச்சி ,
 முது துவரைக்குலபதியாக் காலிப் பின்னே *
 இலைத்தடத்த குழலூதி ஆயர்மாதர் ,
 இனவளை கொண்டானடிக் கீழ் எய்துகிற்பீர் **
 மலைத்தடத்த மணிகொணர்ந்து வையமுய்ய ,
 வளங்கொடுக்கும் வருபுனலம் பொன்னிநாடன் *
 சிலைத்தடக்கைக் குலச்சோழன் சேர்ந்தகோயில்,
 திருநறையூர் மணிமாடம் சேர்மின்களே

6-6-5

வில்லார் விழவில் வடமதுரை ,
 விரும்பிவிரும்பா மல்லடர்த்து *
 கல்லார் திரள்தோள் கஞ்சனைக்காய்ந்தான் ,
 பாய்ந்தான் காளியன்மேல் **
 சொல்லார்சுருதி முறையோதிச் ,
 சோமுச்செய்யும் தொழிலினோர் *
 நல்லார்மறையோர் பலர்வாழும் ,
 நறையூர் நின்ற நம்பியே

6-6-7

கட்டேறுநீள்சோலைக், காண்டவத்தைத்தீமுட்டி
 விட்டானை * மெய்யம் அமர்ந்த, பெருமானை **
 மட்டேறுகற்பகத்தை, மாதர்க்காய் * வண்துவரை
 நட்டானைநாடி , நறையூரில்கண்டேனே

§ மன்னுமதுரை, வசுதேவர் வாழ்முதலை *
 நன்னறையூர், நின்றநம்பியை ** வம்பவிழ்தார்க்
 கன்னவிலும்தோளான், கலியனொலிவல்லார் *
 பொன்னுலகில்வானவர்க்குப், புத்தேளிராகுவரே

9-9-6

§ நேசமிலாதவர்க்கும், நினையாதவர்க்கும் அரியான் *
 வாசமலர்ப்பொழில்சூழ், வடமாமதுரைப் பிறந்தான் **
 தேசமெல்லாம் வணங்கும், திருமாலிருஞ்சோலை நின்ற *
 கேசவ நம்பிதன்னைக், கெண்டையொண்கண்ணிகாணுங்கொலோ!6

திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த

திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த

பெரிய திருமொழி

தனியன்கள்

கலயாமி கலித்₄வம்ஸம் கவிம் லோகதி₃வாகரம் ।
 யஸ்யகோ₃பி ப்ரகாஸாபி₄ராவித்₃யம் நிஹதம் தம: ॥

வாழிபரகாலன் வாழிகலிகன்றி ,
 வாழிகுறையலூர்வாழ் வேந்தன் - வாழியரோ ,
 மாயோனைவாள்வலியால் மந்திரம் கொள் , மங்கையர்கோன்
 தூயோன்சுடர்மானவேல்.

நெஞ்சக்கிருள்கடிதீபம் அடங்கா நெடும்பிறவி
 நஞ்சக்குநல்லவமுதம், தமிழ்நன்னூல்துறைகள்
 அஞ்சக்கிலக்கியம் ஆரணசாரம் ,பரசமயப்
 பஞ்சக்கனலின்பொறி , பரகாலன்பனுவல்களே.

)

எங்கள்கதியே ! இராமாநுசமுனியே ! ,
 சங்கைகெடுத்தாண்டதவராசா , -பொங்குபுகழ்

மங்கையர்கோனிந்தமறையாயிரமனைத்தும் ,
தங்குமனம் நீ எனக்குத்தா.

1-8-4

பார்த்தற்காய் அன்று பாரதம் கை செய்திட்டு , வென்ற பரஞ்சுடர்*
கோத்துஅங்கு ஆயர்தம்பாடியில், குரவைபிணைந்த எம்கோவலன்**
ஏத்துவார் தம் மனத்துள்ளான் , இடவெந்தை மேவிய எம்பிரான் *
தீர்த்த நீர்த் தடஞ்சோலை சூழ் , திருவேங்கடம் அடை நெஞ்சமே!

5-5-5

பூண்முலைமேல் சாந்தணியாள் , பொருகயல்
கண் மைஎழுதாள் பூவை பேணாள் *
ஏணறியாள் எத்தனையும், எம்பெருமான்
திருவரங்கம் எங்கே? என்னும் **
நாண்மலராள் நாயகனாய் , நாமறிய
ஆய்ப்பாடி வளர்ந்த நம்பி *
ஆண்மகனாய் என்மகளைச்செய்தனகள் ,
அம்மனைமீர்! அறிகிலேனே.

5-9-8

அம்பொனாருலகமேழும் அறிய , ஆய்ப்பாடிதன்னுள் *
கொம்பனார் பின்னைகோலம் , கூடுதற்கு ஏறுகொன்றான்**
செம்பொனார் மதிள்கள் சூழ்ந்த , தென்திருப்பேருள் மேவும் *
எம்பிரான் நாமம் , நாளும் ஏத்தி நானுய்ந்தவாரே!

11-5-2

தந்தை தளைகழலத் , தோன்றிப்போய் * ஆய்ப்பாடி
நந்தன் குலமதலையாய் , வளர்ந்தான் காணே! **
நந்தன் குலமதலையாய் வளர்ந்தான் , நான்முகற்குத்
தந்தைகாண் * எந்தைபெருமான் காண்சாழலே!

ஆழ்கடல் சூழ் வையகத்தார், ஏசுப் போய் * ஆய்ப்பாடித்
தாழ்குழலார் வைத்த, தயிருண்டான் காணே! **
தாழ்குழலார் வைத்த, தயிருண்டபொன்வயிறு * இவ்
வேழலகுமுண்டும், இடமுடைத்தால்சாழலே!

அறியாதார்க்கு, ஆனாயனாகிப்போய் * ஆய்ப்பாடி
உறியார் நறுவெண்ணெய், உண்டுகந்தான் காணே! **
உறியார் நறுவெண்ணெய், உண்டுகந்த பொன்வயிற்றுக்கு *
எறிநீருலகனைத்தும், எய்தாதால் சாழலே!

சிறியதிருமடல்

தனியன்

முள்ளிச் செழுமலரோதாரான் முளைமதியம் *
கொள்ளிக்கு என்னுள்ளம் கொதியாமே* வள்ளல்
திருவாளன் சீர்க்கலியன் கார்க்கலியைவெட்டி*
மருவாளன் தந்தான் மடல்.

ஆழிநீர் ஆரால் கடைந்திடப்பட்டது? * அவன்காண்மின்
ஊராநிரைமேய்த்து உலகெல்லாம்உண்டுமிழ்ந்தும் *
ஆராததன்மையனாய் ஆங்கொருநாள்ஆய்ப்பாடி *
சீரார்கலையல்குல் சீரடிசெந்துவர்வாய் *
வாரார்வனமுலையாள் மத்தாரப்பற்றிக்கொண்டு *
ஏராரிடைநோவ எத்தனையோர்போதுமாய் *
சீரார்தயிர்கடைந்து வெண்ணெய்திரண்டதனை *
வேரார்நுதல்மடவாள் வேறோர்கலத்திட்டு *

நாரார்உறியேற்றி நன்கமையவைத்ததனை *

போரார்வேற்கண்மடவாள் போந்தனையும்பொய்யுறக்கம் *

ஓராதவன்போல் உறங்கியறிவுற்று *

தாரார்தடந்தோள்கள் உள்ளளவும்கைநீட்டி *

ஆராதவண்ணெய்விழுங்கி

13

பாரோர்புகழும் வதரிவடமதுரை *

ஊராயவெல்லாம் ஒழியாமேநான் அவனை *

ஓராணைகொம்பொசித்து ஓராணைகோள்விடுத்தசீராணை *

செங்கணையானைத் தேன்துழாய்த்தாராணை *

தாமரைபோல்கண்ணாணை.

38

திருமழிசைப்பிரான்,, நம்மாழ்வார், பெரியாழ்வார், ஆண்டாள்,
தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், திருப்பாணாழ்வார்
திருமங்கையாழ்வார்

திருவடிகளே ஸரணம்!

கண்ணன் மீது ஆழ்வார்கள் பாடிய பாசுரங்கள்

1. *பெரியாழ்வார்*

மாணிக்கம் கட்டி வயிரம் இடைகட்டி
ஆணிப்பொன்னால் செய்த வண்ணச் சிறுத்தொட்டில்
பேணி உனக்குப் பிரமன் விடுதந்தான்

மாணிக் குறளனே தாலேலோ!

வையமளந்தானே தாலேலோ!

பொருள் : ப்ரம்ம தேவன் இருபுறங்களிலும்

மாணிக்கத்தைப் பதித்து நடுவில் வைரத்தை வைத்து,
பரிசுத்தமான தங்கத்தால் அழகிய சிறிய தொட்டில் செய்து
உனக்காக அனுப்பி உள்ளான் . வாமனனாய்த் தோன்றி
வையம் அளந்தவனே! உன்னைத் தாலாட்டுகிறேன் .

2. *ஆண்டாள்*

அன்று இவ்வுலகம் அளந்தாய் அடிபோற்றி*

சென்றங்குத் தென்இலங்கை செற்றாய் திறல்போற்றி*

பொன்றச் சகடம் உதைத்தாய் புகழ்போற்றி*

கன்று குனிலா வெறிந்தாய் கழல்போற்றி*

குன்று குடையாய் எடுத்தாய் குணம்போற்றி*

வென்று பகைகெடுக்கும் நின்கையில் வேல்போற்றி*

என்றென்றுன் சேவகமே ஏத்திப் பறைகொள்வான்*
இன்றுயாம் வந்தோம் இரங்கேலோர் எம்பாவாய்.

பொருள் : முன்பு மூவடிகளால் உலகை அளந்தவனே ,
உனது திருவடிகள் வாழ்க!. இராவணன் இருந்த இலங்கை
சென்று அவனை அழித்தவனே , இந்த திறமை வாழ்க! .
சகடாசுரனைக் காலால் உதைத்தவனே, உன் புகழ் வாழ்க !
கன்றின் வடிவாக வந்த அசுரனை விளாங்கனி வடிவாக
இருந்த இன்னொரு அசுரன் மேல் எறிந்தவனே , உன் கழல்
வாழ்க ! கோவர்த்தன மலையைக் குடையாகப்
பிடித்தவனே , உன் குணம் வாழ்க ! பகையை வென்று
ஒழிக்கும் உன் கையில் உள்ள வேல் வாழ்க ! இவ்வாறு
உனது வீரத்தைப் புகழ்ந்து பாடி பறையைப்
பெறுவதற்காக இப்போது நாங்கள் வந்துள்ளோம்.
எங்களுக்கு அருள் புரிவாயாக!

3 *குலசேகர ஆழ்வார்*

ஆலை நீள் கரும்பன்னவன் தாலோ !
அம்புயத் தடங்கண்ணினன் தாலோ !
வேலை நீர் நிறத்தன்னவன் தாலோ !
வேழப் போதக மன்னவன் தாலோ !
ஈழவர் குழல் என் மகன் தாலோ !
என்றென்றுன்னை என் வாயிடை நிறையத்
தாலொலித்திடும் திருவினை இல்லாத்
தாயாரின் கடையாயின தாயே .

பொருள்: ஆலைக்கரும்பு போல் இனிப்பானவனே !
தாமரை போன்ற அகன்ற கண்களை உடையவனே ! கடல்

நீர் போன்ற நிறம் உடையவனே ! யானைக்குட்டி போன்ற
மதுராபுரியின் மன்னனே ! மணம் மிகுந்த கூந்தலை உடைய
என் மைந்தனே ! என்றெல்லாம் பாடி உன்னைத்
தாலாட்டும் பேறு எனக்குக் கிடைக்காத துரதிருஷ்டம்
பிடித்த தாய்மார்களின் வரிசையில் கடைசியாக அல்லவா
நான் உள்ளேன் .

(குலசேகர ஆழ்வார் தேவகியாக மாறி, தான் பெற்ற
குழந்தை (கண்ணனை) வளர்க்காமல் யசோதையிடம்
கொடுத்ததால் தேவகியைப் போல் கண்ணனின் அழகை
ரசித்துக் கொஞ்சும் பேறு கிடைக்கவில்லையே என்று
புலம்புவதாகப் பாடியுள்ளார்

4. *திருமழிசை ஆழ்வார்*

ஆனைகாத்து ஓராளை கொன்று அதன்றி ஆயர்
பிள்ளையாய்
ஆனை மேய்த்தி ஆநெய் உண்டி அன்று குன்றம்
ஒன்றினால்
ஆனை காத்து மையரிக் கண் மாதரர் திறத்து முன்
ஆனையன்று சென்றடர்த்த மாயம் என்ன மாயமே? (

பொருள்: எம்பெருமானே! நீ ஆதிமூலமே என்றழைத்த
யானையைக் காத்தருளினாய்; கம்சன் ஏவிய குவலயாபீடம்
என்ற யானையை அழித்தாய்; ஆயர் குலப் பிள்ளையாய்
பசுக்களை (ஆனிரை) மேய்த்தாய்; கோவர்த்தன மலையைக்
குடையாய்ப் பிடித்தாய்; நப்பின்னைக்காக ஏழு முரட்டுக்
காளைகளை அடக்கினாய்: இவை அனைத்தும் எவ்வளவு
அற்புதமான செயல்கள்?

5. *தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார்*

மற்றுமோர் தெய்வ முண்டே மதியிலா மானி டங்காள்
உற்றபோ தன்றி நீங்கள் ஒருவனென் றுணர மாட்டீர்
அற்றமே லொன்ற நீயீர் அவனல்லால் தெய்வ மில்லை
கற்றினம் மேய்த்த வெந்தை கழலிணை பணிமினீரே.

பொருள்: அறிவில்லாத மனிதர்களே ! ஆநிரை மேய்த்து
நம்மைக் காத்தருளிய கண்ணனைத் தவிர வேறு ஏதாகிலும்
தெய்வம் உண்டோ ? ஆபத்து வரும்போது மட்டும் அவனை
நம்பி பிற சமயங்களில் அவனை நினைக்க மறுக்கிறீர்கள் :
வேதத்தின் பொருளான அவனைத் தவிர வேறு தெய்வம்
எதுவுமில்லை ; எனவே அவனது திருவடிகளைச் சரண்
அடையுங்கள்.

* விளக்கம்* : ஆழ்வார் காலத்தில் புத்த மற்றும் சமண
சமயங்கள் வேருன்றி இருந்தன ; அவற்றில் இருந்து
விடுபட்டு வைணவத்தில் ஈடுபட்டு ராமனைத் துதிக்க
நினைத்தால் , அயோத்தியில் அவன் காவலாளிகள் மற்றும்
ஏனைய முனிவர்கள் முதலானோர் எங்களை
அனுமதிப்பதில்லை ;என்ன செய்ய என்று கூற, ஆழ்வார்
கண்ணனைச் சரணடையுங்கள்; அவன் எளிமையானவன்
என்கிறார்

6. *திருப்பாணாழ்வார்*

ஆலமாமரத்தினிலைமேல் ஒரு பாலகனாய் *
ஞாலமேழும் உண்டான் அரங்கத் தரவினணையான் *
கோலமாமணி யாரமும் முத்துத் தாமமும் முடிவில்ல
தோரெழில் *

நீலமேனி ஐயோ ! நிறை கொண்டது என் நெஞ்சினையே.

பொருள்: ஊழிக்காலத்தில் ஏழுலகங்களையும் உண்டு ஆலமரத்தின் இலையில் ஒரு குழந்தையாய் வீற்றிருந்தவன்; திருவரங்கத்தில் ஆதிசேஷன் மேல் பள்ளி கொண்டவன்; இவனது அழகிய சிவந்த நவரத்தின மாலையும், மார்பில் அணிந்துள்ள முத்தாரமும் தரித்த நீலமேனியின் அழகு எனது மன அடக்கத்தைத் கொள்ளை கொண்டு போகிறது. இதற்கேன் செய்வேன்.

7. *மதுரகவி ஆழ்வார்*

கண்ணி நுண்சிறுத் தாம்பினால் கட்டுண்ணப்
பண்ணிய பெருமாயன் * என்னப்பனில்
நண்ணித் தென்குருகூர் நம்பியென்றக்கால் *
அண்ணிக்கும் அமுதாறும் என்னாவுக்கே .

பொருள்: உடம்பில் உறுத்தும்படி முடிச்சுகளை உடைய சிறு கயிற்றினால் நன்றாக அமுந்துமாறு கட்ட முனைந்த யசோதை க்குக் கட்டுப்பட்டவனாய் நடித்த மாயன் (கண்ணன்) , எனது தெய்வமாகிய எம்பெருமானை விட்டு, தெற்கே உள்ள திருக்குருகூரை அடைந்து நம்மாழ்வார் என்ற அவரது திருநாமத்தைச் சொல்லும் போதே என் நாவில் தேவாமிர்தம் ஊறித் தித்திக்குமே.

8. *திருமங்கை ஆழ்வார்*

தந்தை காலில் பெருவிலங்கு தாள் அவிழ நள்ளிருட்கண்
வந்த எந்தை. பெருமானார் மருவி நின்ற ஊர் போலும்
முந்தி வானம் மழை பொழியும் மூவா உருவின் மறையாளர்
அந்தி மூன்றும் அனலோம்பும் அணியார் வீதி அமுந்தாரே.

பொருள் : இங்கு மழை வேண்டி யாகம் நடத்த அவசியம் இல்லை எனும்படி மேகம் மழை பொழியும்; மும்மூர்த்திகளின் வடிவமே என்று எண்ணும்படியான அந்தணர்கள் மூன்று காலங்களிலும் ஹோமம் வளர்க்கும் திருவீதிகளைக் கொண்ட ஊர் திருவழுந்தூர். இங்குதான் தந்தையான வாசுதேவர் கால்களில் பூட்டப்பட்டிருந்த விலங்குகள் இற்று அவிமும்படி அவதரித்த கண்ணன் விரும்பி வாழ்கின்றான் .

=====

துவரிக் கனிவாய் நிலமங்கை துயர் தீர்ந்துய்ய பாரதத்துள் இவரித்தரசர் தடுமாற இருள் நாள் பிறந்த அம்மாளை . உவரியோதம் முத்துந்த ஒரு பால் , ஒரு பாலொண் செந்நெல் கவரி வீசும் கண்ணபுரத்து அடியேன் கண்டுகொண்டேனே

பொருள்: கொவ்வைக்கனி போன்ற சிவந்த வாயை உடைய நிலமங்கையின் பாரம் தீர்க்க பாரத யுத்தத்தில் எதிரிகள் தடுமாறும்படி செய்த தேவகியின் மைந்தன் நள்ளிரவில் அவதரித்தான் அவனை ஒரு புறம் கடல் அலைகள் முத்துக்களை ஒதுக்கித்தள்ள , மற்றொரு புறம் அழகிய நெற்பயிர்கள் சாமரம் போல் அசையும் திருக்கண்ணபுரத்தில் நான் சேவித்தேன்.

9. *பொய்கை ஆழ்வார்*

"மலையால் குடைகவித்து மாவாய் பிளந்து, சிலையால் மராமரமேழ் செற்று, - கொலையானைப் போர்க்கோ டொசித்தனவும் பூங்குருந்தம் சாய்த்தனவும் கார்க்கோடு பற்றியான் கை.

பொருள்: கோவர்த்தன கிரியைக் குடையாய்ப் பிடித்து, குதிரை வடிவ கேசிகாசுரன் வாய் பிளந்து, கோதண்டத்தை வளைத்து ஏழு மராமரங்களைச் சாய்த்து, குவலயாபீடம் என்ற யானையின் தந்நத்தைப் பிடுங்கி, பூக்கள் நிறைந்த குருந்த மரத்தைச் சாய்த்தவை கையில் பாஞ்சசன்யம் ஏந்தி இருக்கும் பரந்தாமனுடைய கைகளாகும்.

10. *பூதத்தாழ்வார்*

மாலே! நெடியோனே! கண்ணனே! விண்ணவர்க்கு மேலா! வியன் துழாய்க் கண்ணியனே!- மேலால் விளவின்கால் கன்றினால் வீழ்த்தவனே! என்றன் அளவன்றால் யானுடைய அன்பு.

பொருள்: திருமாலே! திருவிக்ரமனே! தேவர்கள் தலைவனே! அழகிய துளசி மாலை அணிந்தவனே! கன்றாக வந்த அசுரனை வதைத்த கண்ணனனே! உன்னிடம் நான் கொண்டுள்ள அன்புக்கு அளவே கிடையாது.

11. *பேயாழ்வார்*

அடைந்த தரவணைமேல் ஐவர்க்காய், அன்று மிடைந்தது பாரத வெம்போர், - உடைந்ததுவும் ஆய்ச்சிபால் மத்துக்கே அம்மனே, வாளெயிற்றுப் பேய்ச்சி பாலுண்ட பிரான்.

பொருள்: பூதனையிடம் நஞ்சு பூசிய முலைப்பாலை உண்டு அவளது உயிரையும் குடித்த கண்ணன் துயில் கொண்டது ஆதிசேஷன் மேல். அன்று பாண்டவர்களுக்காக அவன்

நடத்தியது கொடிய பாரதப் போர்; அத்தகையவன் அஞ்சி
நின்றதோ யசோதையின் மத்துக்கு! இந்த வினோதத்தை
என்னவென்று கூறுவது.

12. *நம்மாழ்வார்*

பொருள்கை உண்டாய்ச் செல்லக் காணில்
போற்றி என்று ஏற்று எழுவர்
இருள்கொள் துன்பத்து இன்மை காணில்
'என்னை' என்பாரும் இல்லை
மருள்கொள் செய்கை அசுரர் மங்க
வடமதுரைப் பிறந்தார்க்கு
அருள்கொள் ஆளாய் உய்யல் அல்லால்
இல்லை கண்டீர் அரணே.

பொருள்: ஒருவர் கையில் பொருள் இருந்தால் அவனைக்
கொண்டாடும் உலகம், ஒருக்கால் அவன் பொருளை
இழந்தால் அவன் யாரென்று தெரியாதே என்று
சொல்லவும் செய்யும். எனவே அசுரர்களை அழிக்க
வடமதுரையில் பிறந்த கண்ணபிரான் அருளுக்குப்
பாத்திரமாகி அவனது அடியார் ஆகுங்கள்.
அதைவிடச்சிறந்த பாதுகாப்பு எதுவும் இல்லை.

=====

குன்றம் ஏந்திக் குளிர்மழை காத்தவன்,
அன்று ஞாலம் அளந்த பிரான், பரன்
சென்று சேர்திரு வேங்கட மாமலை,
ஒன்றுமே தொழ நம்வினை ஓயுமே.

பொருள் : எம்பெருமான் கோவர்த்தன மலையை
குடையாகத் தாங்கிப் பிடித்து, குளிர்ந்த மழையிடம்

இருந்து ஆயர்களைக் காத்தவன் , முன்னர் திருவிக்ரமனாய்
உலகை அளந்தவன் , எல்லோருக்கும் மேலானவன் ,
அளவற்ற பெருமைகளை உடையவன்; அத்தகையவன்
வைகுண்டத்தை விட்டு திருவேங்கடமலையில்
உறைகின்றான் . இத்தகைய சிறப்புடைய
திருவேங்கடத்தை வணங்கினால் நமது பாபங்கள் தீரும் .

=====

உண்ணுஞ் சோறு பருகுநீர் தின்னும் வெற்றிலையும்
எல்லாம்

கண்ணன், எம்பெருமான் என்றென்றே கண்கள் நீர்மல்கி,
மண்ணினுள் அவன்சீர் வளம்மிக்க அவனூர் வினவி,
திண்ண மென்னிள மான்புகுமூர் திருக் கோளுரே. (3409)

பொருள் : இளமாளைப் போன்ற எனது மகள் எனக்கு
கண்ணனே எல்லாம் என்கிறாள் ; அவள் உண்ணும்

அன்னமும் , குடிக்கும் தண்ணீரும் , சாப்பிடும்

வெற்றிலையும் இவை எல்லாம் கண்ணனாகிய

எம்பெருமானே என்று மீண்டும் மீண்டும் சொல்லியபடி

கண்ணீர் விட்டு உருகுகின்றாள் .

வைத்தமாநிதிப் பெருமானின் கல்யாண குணங்களையும்

பெருமைகளையும் அறிந்தபின் அவன் உள்ள ஊராகிய

திருக்கோளூர் செல்லப் புறப்பட்டுவிட்டாள் . அவள் அந்த

ஊரை நிச்சயம் அடைந்து விடுவாள் .

விளக்கம்: (எம்பெருமான் பசித்தவர்களுக்குச் சோறு

போலவும் , தாகம் எடுத்தவர்களுக்குத் தண்ணீர் போலவும்

, சுவை தேடுவோர்களுக்கு வெற்றிலை போலவும்

அனுபவம் தருவான்)

=====

கண்ணன் கழல் இணை நண்ணும் மனம் உடையீர்
எண்ணும் திருநாமம் திண்ணம் நாரணமே.

பொருள் : கண்ணனின் திருப்பாதங்களை அடைய
நினைப்பவர்களே ! நீங்கள் நினைக்கும் திருநாமம் நாராயணன்
என்பதே என்று உறுதியாக நம்புங்கள் .

"ஸ்ரீ கிருஷ்ண பாதுகாப்யாம் நம:"

॥श्रीः॥

वन्देऽहं बालकृष्णं परमपवित्रं पङ्कजनेत्रं
गीताचार्यं कृपानिधिं मुरलीधरं मङ्गलमूर्तिं
भागवतप्रियं देवकीपरमानन्दं शुभचरितं
सुन्दररूपं गोपिकार्चितं जगन्नाथं आराधयामि।

வந்தேஹம் பாலக்ருஷ்ணம் பரமபவித்ரபங்கஜநேத்ரம்
கீதாசார்யம் க்ருபாநிதிம் முரளீதரம் மங்களமூர்த்திம்
பாகவத்பிரியம் தேவகிபரமானந்தம் ஷுபசரிதம்
சுந்தரரூபம் கோபிகார்ச்சிதம் ஜகந்நாதம் ஆராதயாமி॥

VandEham BalakrishNam Parama Pavitram Pankaja nEtram
GeetAchAryam KrupAnidhim MuraLidharam MangaLa Murtim
BhAgavata Priyam Devakee ParamAnandam subha charitam
Sundara roopam gOpikArchitam JagannAtham AarAdhayaami

Sloka courtesy: Oppiliappan Koil Varadachari Sadagopan

अच्युतम केशवं कृष्ण दामोदरं

अच्युतम केशवं कृष्ण दामोदरं, राम नारायणं जानकी वल्लभं ।।

अच्युतम केशवं कृष्ण दामोदरं, राम नारायणं जानकी वल्लभं ।।

अच्युतम केशवं कृष्ण दामोदरं, राम नारायणं जानकी वल्लभं ।।

अच्युतम केशवं कृष्ण दामोदरं, राम नारायणं जानकी वल्लभं ।।

अच्युतम केशवं कृष्ण दामोदरं, राम नारायणं जानकी वल्लभं ।।

अच्युतम केशवं कृष्ण दामोदरं, राम नारायणं जानकी वल्लभं ।।

अच्युतम केशवं कृष्ण दामोदरं, राम नारायणं जानकी वल्लभं ।।

श्री कृष्णाष्टकम्

वसुदेव सुतं देवं कंस चाणूर मर्दनम् ।

देवकी परमानन्दं कृष्णं वन्दे जगद्गुरुम् ॥ १ ॥

अतसी पुष्प सङ्काशं हार नूपुर शोभितम् ।

रत्न कङ्कण केयूरं कृष्णं वन्दे जगद्गुरुम् ॥ २ ॥

कुटिलालक संयुक्तं पूर्णचन्द्र निभाननम् ।

विलसत् कुण्डलधरं कृष्णं वन्दे जगद्गुरुम् ॥ ३ ॥

मन्दार गन्ध संयुक्तं चारुहासं चतुर्भुजम् ।

बर्हि पिञ्छाव चूडाङ्गं कृष्णं वन्दे जगद्गुरुम् ॥ ४ ॥

उत्फुल्ल पद्मपत्राक्षं नील जीमूत सन्निभम् ।

यादवानां शिरोरत्नं कृष्णं वन्दे जगद्गुरुम् ॥ ५ ॥

रुक्मिणी केलि संयुक्तं पीताम्बर सुशोभितम् ।

अवाप्त तुलसी गन्धं कृष्णं वन्दे जगद्गुरुम् ॥ ६ ॥

गोपिकानां कुचद्वन्द कुङ्कुमाङ्कित वक्षसम् ।

श्रीनिकेतं महेष्वासं कृष्णं वन्दे जगद्गुरुम् ॥ ७ ॥

श्रीवत्साङ्कं महोरस्कं वनमाला विराजितम् ।

शङ्खचक्र धरं देवं कृष्णं वन्दे जगद्गुरुम् ॥ ८ ॥

मधुराष्टकं

अधरं मधुरं वदनं मधुरं नयनं मधुरं हसितं मधुरम् ।

हृदयं मधुरं गमनं मधुरं मधुराधिपतेरखिलं मधुरम् ॥1॥

वचनं मधुरं चरितं मधुरं वसनं मधुरं वलितं मधुरम् ।

चलितं मधुरं भ्रमितं मधुरं मधुराधिपतेरखिलं मधुरम् ॥2॥

वेणुर्मधुरो रेणुर्मधुरः पाणिर्मधुरः पादौ मधुरौ ।

नृत्यं मधुरं सख्यं मधुरं मधुराधिपतेरखिलं मधुरम् ॥3॥

गीतं मधुरं पीतं मधुरं भुक्तं मधुरं सुप्तं मधुरम् ।

रूपं मधुरं तिलकं मधुरं मधुराधिपतेरखिलं मधुरम् ॥4॥

करणं मधुरं तरणं मधुरं हरणं मधुरं स्मरणं मधुरम् ।

वमितं मधुरं शमितं मधुरं मधुराधिपतेरखिलं मधुरम् ॥5॥

गुञ्जा मधुरा माला मधुरा यमुना मधुरा वीची मधुरा ।

सलिलं मधुरं कमलं मधुरं मधुराधिपतेरखिलं मधुरम् ॥6॥

गोपि मधुरा लीला मधुरा युक्तं मधुरं भुक्तं मधुरम् ।

दृष्टं मधुरं शिष्टं मधुरं मधुराधिपतेरखिलं मधुरम् ॥7॥

गोपा मधुरा गावो मधुरा यष्टिर्मधुरा सृष्टिर्मधुरा ।

दलितं मधुरं फलितं मधुरं मधुराधिपतेरखिलं मधुरम् ॥8॥

॥ श्रीबालमुकुन्दाष्टकम् ॥

करारविन्देन पदारविन्दं मुखारविन्दे विनिवेशयन्तम् ।

वटस्य पत्रस्य पुटे शयानं बालं मुकुन्दं मनसा स्मरामि ॥१॥

संहृत्य लोकान् वटपत्रमध्ये शयानमाद्यन्तविहीनरूपम् ।

सर्वेश्वरं सर्वहितावतारं बालं मुकुन्दं मनसा स्मरामि ॥२॥

इन्दीवरश्यामलकोमलाङ्गं इन्द्रादिदेवार्चितपादपद्मम् ।

सन्तानकल्पद्रुममाश्रितानां बालं मुकुन्दं मनसा स्मरामि ॥३॥

लंबालकं लंवितहारयष्टिं शृङ्गारलीलाङ्कितदन्तपङ्कितम् ।

बिंबाधरं चारुविशालनेत्रं बालं मुकुन्दं मनसा स्मरामि ॥४॥

शिक्ये निधायाद्य पयोदधीनि बहिर्गतायां व्रजनायिकायाम् ।

भुक्त्वा यथेष्टं कपटेन सुप्तं बालं मुकुन्दं मनसा स्मरामि ॥५॥

कलिन्दजान्तस्थितकालियस्य फणाग्रङ्गे नटनप्रियन्तम् ।

तत्पुच्छहस्तं शरदिन्दुवक्त्रं बालं मुकुन्दं मनसा स्मरामि ॥६॥

उलुखले बद्धमुदारशौर्यं उत्तुङ्गयुग्मार्जुनमङ्गलीलम् ।

उत्फुल्लपद्मायतचारुनेत्रं बालं मुकुन्दं मनसा स्मरामि ॥७॥

आलोक्य मातुर्मुखमादेण स्तन्यं पिबन्तं सरसीरुहाक्षम् ।

सच्चिन्मयं देवमनन्तरूपं बालं मुकुन्दं मनसा स्मरामि ॥८॥

कृष्णजन्मस्तुतिः

रूपं यत्तत्प्राहुरव्यक्तमाद्यं ब्रह्मज्योतिर्निर्गुणं निर्विकारम् ।
सत्तामात्रं निर्विशेषं निरीहं स त्वं साक्षाद्विष्णुरध्यात्मदीपः ॥ १ ॥
नष्टे लोके द्विपरार्धावसाने महाभूतेष्वदिभूतं गतेषु ।
व्यक्तेऽव्यक्तं कालवेगेन याते भवानेकः शिष्यते शेषसंज्ञः ॥ २ ॥
योऽयं कालस्तस्य तेऽव्यक्तबन्धोश्चेष्टामाहुश्चेष्टते येन विश्वम् ।
निमेषादिर्वत्सरान्तो महीयांस्तं त्वीशानं क्षेमधाम प्रपद्ये ॥ ३ ॥
मर्त्यो मृत्युव्यालभीतः पलायन्सर्वाल्लोकान्निर्वृतिं नाध्यगच्छत् ।
त्वत्पादाब्जं पाप्य यदृच्छयाद्य स्वस्थः शेते मृत्युरस्मादपैति ॥ ४ ॥

इति श्रीमद्भागवते दशमस्कन्धे तृतीयाध्यायान्तर्गता

देवकीकृता स्तुतिः समाप्ता ।

श्रीकृष्णद्वादशनामस्तोत्रम्

श्रीकृष्ण उवाच ।

किं ते नामसहस्रेण विज्ञातेन तवाऽर्जुन ।

तानि नामानि विज्ञाय नरः पापैः प्रमुच्यते ॥ १ ॥

प्रथमं तु हरिं विन्द्याद् द्वितीयं केशवं तथा ।

तृतीयं पद्मनाभं च चतुर्थं वामनं स्मरेत् ॥ २ ॥

पञ्चमं वेदगर्भं तु षष्ठं च मधुसूदनम् ।

सप्तमं वासुदेवं च वराहं चाऽष्टमं तथा ॥ ३ ॥

नवमं पुण्डरीकाक्षं दशमं तु जनार्दनम् ।

कृष्णमेकादशं विन्द्याद् द्वादशं श्रीधरं तथा ॥ ४ ॥

एतानि द्वादश नामानि विष्णुप्रोक्ते विधीयते ।

सायं-प्रातः पठेन्नित्यं तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ ५ ॥

चान्द्रायण-सहस्राणि कन्यादानशतानि च ।

अश्वमेधसहस्राणि फलं प्राप्नोत्यसंशयः ॥ ६ ॥

अमायां पौर्णमास्यां च द्वादश्यां तु विशेषतः ।

प्रातःकाले पठेन्नित्यं सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ७ ॥

॥ इति श्रीमन्महाभारतेऽरण्यपर्वणि
कृष्णद्वादशनामस्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

Sri Krishna Karnamrutham 2.108

Sloka Kasturi Tilakam with meaning

"Kasturi Tilakam" is the 2.108 Slokam of Sri Krishna Karnamrutham, a string of Bhakthi laden poems offered at the sacred feet of the Lord . The author of Sri Krishna Karnamrutham is Bilva Mangalar (AD 1220-1300). He was a contemporary of Swami Desikan (AD 1268-1369).

कस्तूरीतिलकं ललाटपटले वक्षःस्थले कौस्तुभं
नासाग्रे नवमौक्तिकं करतले वेणुं करे कङ्कणम् ।
सर्वाङ्गे हरिचन्दनं सुललितं कण्ठे च मुक्तावलिं
गोपस्त्री परिवेष्टितो विजयते गोपाल चूडामणिः ॥

Kasturi tilakam lalata phalake vakshasthale kaustubham
Nasagre navamauktikam karatale venum kare kankanam |
Sarvange haricandanam kalayan kantheca muktavali
Gopastree pariveshtito vijayate gopala cudaamanih ||

Sri Krishna ! The Kasturi (Musk) Tilak, a red ritual mark decorates your forehead and the Kaustubha jewel ornaments your chest. The Nava mouktika, a pearl ornament on your nose, your fingertips graced by a flute, while your wrist is ornamented with a bracelet. O Sri Hari! Your entire body is bedecked with fragrant sandalwood paste, your neck has a beautiful garland. You gave Mukti (salvation) to the Gopis (lady-cowherds) who followed you. Victory be to that Lord who proved to be the choodamani (crest jewel – singular ornament of all ornaments) for even a commoner like a cowherd.

अथ श्रीकृष्ण कवचम्

अथवा

त्रैलोक्यविजयं नाम कवचम्

परिपूर्णतमः कृष्णः प्राच्यां मां सर्वदाऽवतु ।
स्वयं गोलोकनाथो मामाग्नेयां दिशि रक्षतु ॥ ४० ॥
पूर्णब्रह्मस्वरूपश्च दक्षिणे मां सदाऽवतु ।
नैऋत्यां पातु मां कृष्णः पश्चिमे पातु मां हरिः ॥ ४१ ॥
गोविन्दः पातु मां शश्वद्वायव्यां दिशि नित्यशः ।
उत्तरे मां सदा पातु रसिकानां शिरोमणिः ॥ ४२ ॥
ऐशान्यां मां सदा पातु वृन्दावन-विहारकृत् ।
वृन्दावनी-प्राणनाथः पातु मामूर्ध्वदेशतः ॥ ४३ ॥
सदैव माधवः पातु बलिहारी महाबलः ।
जले स्थले चान्तरिक्षे नृसिंहः पातु मां सदा ॥ ४४ ॥
स्वप्ने जागरणे शश्वत्पातु मां माधवः सदा ।
सर्वान्तरात्मा निर्लिप्तः पातु मां सर्वतो विभुः ॥ ४५ ॥

इति ते कथितं वत्स सर्वमन्त्रौघ-विग्रहम् ।
 त्रैलोक्यविजयं नाम कवचं परमाद्भुतम् ॥ ४६ ॥
 मया श्रुतं कृष्ण-वक्त्रात् प्रवक्तव्यं न कस्यचित् ।
 गुरुमभ्यर्च्य विधिवत् कवचं धारयेत् यः ॥ ४७ ॥
 कण्ठे वा दक्षिणे बाहौ सोऽपि विष्णुर्न संशयः ।
 स च भक्तो वसेद्यत्र लक्ष्मीर्वाणी वसेत्ततः ॥ ४८ ॥
 राजसूय-सहस्राणि वाजपेय-शतानि च ।
 अश्वमेधायुतान्येव नरमेधायुतानि च ॥ ५० ॥
 महादानानि यान्येव प्रादक्षिण्यं भुवस्तथा ।
 त्रैलोक्यविजयस्यास्य कलां नार्हन्ति षोडशीम् ॥ ५१ ॥
 व्रतोपवास-नियमं स्वाध्यायाध्ययनं तपः ।
 स्नानं च सर्वतीर्थेषु नास्यार्हन्ति कलामपि ॥ ५२ ॥
 सिद्धत्वममरत्वं च दासत्वं श्रीहरेरपि ।
 यदि स्यात्सिद्धकवचः सर्वं प्राप्नोति निश्चितम् ॥ ५३ ॥
 स भवेत्सिद्धकवचो दशलक्षं जपेत्तु यः ।
 यो भवेत्सिद्धकवचः सर्वज्ञः स भवेद्ध्रुवम् ॥ ५४ ॥
 इदं कवच-मज्ञात्वा भजेत्कृष्णं सुमन्दधीः ।
 कोटिकल्पं प्रजप्तोऽपि न मन्त्रः सिद्धि-दायकः ॥ ५५ ॥
 गृहीत्वा कवचं वत्स महीं निःक्षत्रियं कुरु ।
 त्रिस्सप्तकृत्वो निश्शंकः सदानन्दो हि लीलया ॥ ५६ ॥
 राज्यं देयं शिरो देयं प्रणा देयाश्च पुत्रक ।
 एवंभूतं च कवचं न देयं प्राणसंकटे ॥ ५७ ॥

श्रीकृष्णस्य सप्तदशाक्षरो मन्त्रः

श्रीकृष्णमन्त्रकवचम्

महादेव उवाचः ।

ॐ श्रीं नमः श्रीकृष्णाय परिपूर्णतमाय च ।

मन्त्रेषु मन्त्रराजोऽयं महान् सप्तदशाक्षरः ॥ १ ॥

सिद्धोऽयं पञ्चलक्षेण जपेन मुनिपुङ्गव ।

तद्दशांशं च हवनं तद्दशांशाभिषेचनम् ॥ २ ॥

तर्पणं तद्दशांशं च तद्दशांशं च मार्जनम् ।

सुवर्णानां च शतकं पुरश्चरणदक्षिणा ॥ ३ ॥

मन्त्रसिद्धस्य पुंसश्च विश्वं करतलं मुने ।

शक्तः पातुं समुद्रांश्च विश्वं संहर्तुमीश्वरः ।

पाञ्चभौतिकदेहेन वैकुण्ठं गन्तुमीश्वरः ॥ ४ ॥

तस्य संस्पर्शमात्रेण पादपङ्कजरेणुना ।

पूतानि सर्वतीर्थानि सद्यः पूता वसुन्धरा ॥ ५ ॥

॥ श्रीकृष्णस्य सप्तदशाक्षरो मन्त्रः समाप्तम् ॥

5 Life changing slokas From Bhagavad Gita

कर्मण्येवाधिकारस्ते मा फलेषु कदाचन ।

मा कर्मफलहेतुर्भूर्मा ते सङ्गोऽस्त्वकर्मणि ॥ २-४७ ॥

न जायते म्रियते वा कदाचिन्

नायं भूत्वा भविता वा न भूयः ।

अजो नित्यः शाश्वतोऽयं पुराणो

न हन्यते हन्यमाने शरीरे ॥ २-२० ॥

त्रिविधं नरकस्येदं द्वारं नाशनमात्मनः ।

कामः क्रोधस्तथा लोभस्तस्मादेतत्त्रयं त्यजेत् ॥ १६-२१ ॥

मात्रास्पर्शास्तु कौन्तेय शीतोष्णसुखदुःखदाः ।

आगमापायिनोऽनित्यास्तांस्तितिक्षस्व भारत ॥ २-१४ ॥

आपूर्यमाणमचलप्रतिष्ठं

समुद्रमापः प्रविशन्ति यद्वत् ।

तद्वत्कामा यं प्रविशन्ति सर्वे

स शान्तिमाप्नोति न कामकामी ॥ २-७० ॥

एकश्लोकी भागवतम्

आदौ देवकिदेविगर्भजननं गोपीगृहे वर्धनम्
मायापूतनजीवितापहरणं गोवर्धनोद्धारणम् ।
कंसच्छेदनकौरवादिहननं कुंतीसुतां पालनम्
एतद्भागवतं पुराणकथितं श्रीकृष्णलीलामृतम् ।

इति श्रीभागवतसूत्र ॥

अष्टश्लोकी

अकारार्थो विष्णुर्जगदुदयरक्षाप्रलयकृत्
मकारार्थो जीवस्तदुपकरणं वैष्णवमिदम् ।
उकारोऽनन्यर्हं नियमयति सम्बन्धमनयोः
त्रयीसारस्त्र्यात्मा प्रणव इममर्थं समदिशत् ॥ १ ॥

मन्त्रब्रह्मणि मध्यमेन नमसा पुंसःस्वरूपङ्गतिः
गम्यं शिक्षितमीक्षितेन पुरतःपश्चादपि स्थानतः ।
स्वातत्रयं निजरक्षणं समुचिता वृत्तिश्च नान्योचिता
तस्यैवेति हरेर्विविच्य कथितं स्वस्यापि नार्हं ततः ॥ २ ॥

अकारार्थायैवस्वमहमथ मह्यं न निवहाः
नराणां नित्यानामयनमिति नारायणपदम् ।
यमाहास्मै कालं सकलमपि सर्वत्र सकला-
स्ववस्थास्वाविः स्युर्मम सहजकैङ्कर्यविधयः ॥ ३ ॥

देहासक्तात्मबुद्धिर्यदि भवति पदं साधु विद्यात्तृतीयं
स्वातन्त्र्यान्धो यदि स्यात्प्रथममितरशेषत्वधीश्चेद्द्वितीयम् ।
आत्मत्राणोन्मुखश्चेन्नम इति च पदं बान्धवाभासलोलः
शब्दं नारायणाख्यं विषयचपलधीश्चेच्चतुर्थीं प्रपन्नः ॥ ४ ॥

नेतृत्वं नित्ययोगं समुचितगुणजातं तनुख्यापनञ्चो-
पायं कर्तव्यभागं त्वथ मिथुनपरं प्राप्यमेवं प्रसिद्धम् ।
स्वामित्वं प्रार्थनां च प्रबलतरविरोधिप्रहाणं दशैतान्
मन्तारं त्रायते चेत्यधिगतनियमः षट्पदोऽयं द्विखण्डः ॥ ५ ॥

ईशानाञ्जगतामधीशदयितां नित्यानपायां श्रियं
संश्रित्याश्रयणोचिताखिलगुणस्याङ्घ्री हरेराश्रये ।

इष्टोपायतया श्रिया च सहितायात्मेश्वरायार्थये
कर्तुं दास्यमशेषमप्रतिहतं नित्यं त्वहं निर्ममः ॥ ६ ॥

मत्प्राप्त्यर्थतया मयोक्तमखिलं सन्त्यज्य धर्मं पुनः
मामेकं मदवाप्तये शमणमित्यार्तोऽवसायं कुरु ।
त्वामेकं व्यवसाययुक्तमखिलज्ञानादिपूर्णो ह्यहं
मत्प्राप्तिप्रतिबन्धकैर्विरहितं कुर्यां शुचं मा कृथाः ॥ ७ ॥

निश्चित्य त्वदधीनतां मयि सदा कर्माद्युपायान् हरे
कर्तुं त्यक्तुमपि प्रपत्तुमनलं सीदामि दुःखाकुलः ।
एतज्ज्ञानमुपेयुषो मम पुनस्सर्वापराधक्षयं
कर्तासीति दृढोऽस्मि ते तु चरमं वाक्यं स्मरन्सारथेः ॥ ८ ॥

शाखानामुपरि स्थितेन मनुना मूलेन लब्धात्मकः
सत्ताहेतुसकृज्जपेन सकलं कालं द्वयेन क्षिपन् ।
वेदोत्तंसविहारसारथिदयागुम्फेन विस्त्रम्भितः
सारज्ञो यदि कश्चिदस्ति भुवने नाथः स यूथस्य नः ॥ ९ ॥

इति अष्टश्लोकी समाप्ता ॥

श्रीकृष्णकवचम्

प्रणम्य देवं विप्रेशं प्रणम्य च सरस्वतीम् ।
प्रणम्य च मुनीन् सर्वान् सर्वशास्त्रविशारदान् ॥ १ ॥

श्रीकृष्णकवचं वक्ष्ये श्रीकीर्तिविजयप्रदम् ।
कान्तारे पथि दुर्गे च सदा रक्षाकरं नृणाम् ॥ २ ॥

स्मृत्वा नीलाम्बुदश्यामं नीलकुञ्चितकुन्तलम् ।
बर्हिपिञ्छलसन्मौलिं शरच्चन्द्रनिभाननम् ॥ ३ ॥

राजीवलोचनं राजद्वेणुना भूषिताधरम् ।
दीर्घपीनमहाबाहुं श्रीवत्साङ्कितवक्षसम् ॥ ४ ॥

भूभारहरणोद्युक्तं कृष्णं गीर्वाणवन्दितम् ।
निष्कलं देवदेवेशं नारदादिभिरर्चितम् ॥ ५ ॥

नारायणं जगन्नाथं मन्दस्मितविराजितम् ।
जपेदेवमिमं भक्त्या मन्त्रं सर्वार्थसिद्धये ॥ ६ ॥

सरर्वदोषहरं पुण्यं सकलव्याधिनाशनम् ।
वसुदेवसुतः पातु मूर्धानं मम सरर्वदा ॥ ७ ॥

ललाटं देवकीसूनुः भ्रूयुगं नन्दनन्दनः ।
नयनौ पूतनाहन्ता नासां शकटमर्दनः ॥ ८ ॥

यमलार्जुनहृत्कर्णौकि कपोलौ नगमर्दनः ।

दन्तान् गोपालकः पोतु जिह्वां हय्यङ्गवीनभुक् ॥ ९ ॥

ओष्ठं धेनुकजित्पायादधरं केशिनाशनः ।
चिबुकं पातु गोविन्दो बलदेवानुजो मुखम् ॥ १० ॥

अक्रूरसहितः कण्ठं कक्षौ दन्तिवरान्तकः ।
भुजौ चाणूरहारिर्मे करौ कंसनिषूदनः ॥ ११ ॥

वक्षो लक्ष्मीपतिः पातु हृदयं जगदीश्वरः ।
उदरं मधुरानाथो नाभिं द्वारवतीपतिः ॥ १२ ॥

रुग्मिणीवल्लभः पृष्ठं जघनं शिशुपालहा ।
ऊरू पाण्डवदूतो मे जानुनी पार्थसारथिः ॥ १३ ॥

विश्वरूपधरो जङ्घे प्रपदे भूमिभारहृत् ।
चरणौ यादवः पातु पातु विघ्नोऽखिलं वपुः ॥ १४ ॥

दिवा पायाज्जगन्नाथो रात्रौ नारायणः स्वयम् ।
सर्वकालमुपासीरिस्सर्वकामार्थसिद्धये ॥ १५ ॥

इदं कृष्णबलोपेतं यः पठेत् कवचं नरः ।
सर्वदाऽऽर्तिभयान्मुक्तः कृष्णभक्तिं समाप्नुयात् ॥ १६ ॥

इति श्रीकृष्णकवचं सम्पूर्णम् ।

श्रीकृष्णचतुर्विंशतिस्तोत्रम्

केशवं केशिमथनं वासुकेर्नोगशायिनम् ।
रासक्रीडाविलासाढ्यं कृष्णं वन्दे जगद्गुरुम् ॥ १ ॥
नारायणं नरहरिं नारदादिभिरर्चितम् ।
तारकं भवबन्धानां कृष्णं वन्दे जगद्गुरुम् ॥ २ ॥
माधवं मधुरावासं भूधरोद्धारकं विभुम् ।
आधारं सर्वभूतानां कृष्णं वन्दे जगद्गुरुम् ॥ ३ ॥
गोविन्दमिन्दुवदनं श्रीवन्द्यचरणाम्बुजम् ।
नवेन्दीवरसङ्काशं कृष्णं वन्दे जगद्गुरुम् ॥ ४ ॥
विष्णुमुष्णीषभूषाढ्यं जिष्णुं दानवमर्दनम् ।
तृष्णाभयप्रभेत्तारं कृष्णं वन्दे जगद्गुरुम् ॥ ५ ॥
मधुसूदनं विधिनुतं बुधमानसवासितम् ।
दधिचोरं महाभागं कृष्णं वन्दे जगद्गुरुम् ॥ ६ ॥
त्रिविक्रमं त्रिलोकेशं भवदादिविजैर्नुतम् ।
कविं पुराणपुरुषं कृष्णं वन्दे जगद्गुरुम् ॥ ७ ॥
वामनं श्रीमदाकारं कामितार्थफलप्रदम् ।
रामानुजं सामलोलं कृष्णं वन्दे जगद्गुरुम् ॥ ८ ॥
श्रीधरं श्रीधरानुतं राधेयाद्यैर्नुतं हरिम् ।
राधाविडम्बनासक्तं कृष्णं वन्दे जगद्गुरुम् ॥ ९ ॥
हृषीकेशं विषावासं भिषजं भवरोगिणाम् ।
तुषाराद्रिसुतावन्द्यं कृष्णं वन्दे जगद्गुरुम् ॥ १० ॥
पद्मनाभं पद्मनेत्रं पद्माहृत्पद्म बम्भरम् ।
आध्मातमुरलीलोलं कृष्णं वन्दे जगद्गुरुम् ॥ ११ ॥
दामोदरं श्यामलाङ्गं सोमसूर्यविलोचनम् ।

चामीकराम्बरधरं कृष्णं वन्दे जगद्गुरुम् ॥ १२ ॥
सङ्कर्षणं वेङ्कटेशं ओङ्काराकारमव्ययम् ।
शङ्खचक्रगदापाणिं कृष्णं वन्दे जगद्गुरुम् ॥ १३ ॥
वासुदेवं व्यासनुतं भासुराभरणोज्ज्वलम् ।
दासपोषणसंसक्तं कृष्णं वन्दे जगद्गुरुम् ॥ १४ ॥
प्रद्युम्नमाम्नायमयं खद्योतनमयार्चितम् ।
वैद्यनाथं प्रपञ्चास्यं कृष्णं वन्दे जगद्गुरुम् ॥ १५ ॥
अनिरुद्धं ध्रुवनुतं शुद्धसङ्कल्पमव्ययम् ।
शुद्धब्रह्मानन्दरूपं कृष्णं वन्दे जगद्गुरुम् ॥ १६ ॥
नरोत्तमं पुराणेशं मुरदानववैरिणम् ।
करुणावरुणावासं कृष्णं वन्दे जगद्गुरुम् ॥ १७ ॥
अधोक्षजं सुधालापं बुवमानसवासिनम् ।
अधिकानुग्रहं रक्षं कृष्णं वन्दे जगद्गुरुम् ॥ १८ ॥
नारसिंह दारुणास्यं क्षीराम्बुधिनिकेतनम् ।
वीराग्रेसरमानन्दं कृष्णं वन्दे जगद्गुरुम् ॥ १९ ॥
अच्युतं कच्छपाकारमुज्ज्वलं कुण्डलोज्ज्वलम् ।
सच्चिदानन्दवीर्याढ्यं कृष्णं वन्दे जगद्गुरुम् ॥ २० ॥
जनार्दनं घनाकारं सनातनतमं विभुम् ।
विनायकपतिं नाथं कृष्णं वन्दे जगद्गुरुम् ॥ २१ ॥
उपेन्द्रमिन्द्रावरजं कवीन्द्रनुतविग्रहम् ।
कविं पुराणपुरुषं कृष्णं वन्दे जगद्गुरुम् ॥ २२ ॥
हरिं सुरासुरनुतं दुरालोकं दुरीक्षणम् ।
परेशं मुरसंहारं कृष्णं वन्दे जगद्गुरुम् ॥ २३ ॥
श्रीकृष्णं गोकुलावासं साकेतपुरवासिनम् ।
आकाशकालदिगूपं कृष्णं वन्दे जगद्गुरुम् ॥ २४ ॥

कृष्णस्तोत्रं चतुर्विंशमेतत् सन्नामगर्भितम् ।
यः पठेत् प्रातरुत्थाय सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ २५ ॥
कृष्णाय वासुदेवाय हरये परमात्मने ।
प्रणतक्लेशनाशाय गोविन्दाय नमो नमः ॥ २६ ॥

इति श्रीकृष्णचतुर्विंशतिस्तोत्रं सम्पूर्णम् ।

श्रीमद्भगवद्गीता-5 श्लोक

1. नैनं छिद्रन्ति शस्त्राणि नैनं दहति पावकः ।
न चैनं क्लेदयन्त्यापो न शोषयति मारुत ॥2-23

2. हतो वा प्राप्यसि स्वर्गम्, जित्वा वा भोक्ष्यसे महिम् ।
तस्मात् उत्तिष्ठ कौन्तेय युद्धाय कृतनिश्चयः ॥2.37

3. यदा यदा हि धर्मस्य ग्लानिभङ्गवति भारतः ।
अभ्युत्थानमधमजस्य तदात्मानं सृजाम्यहम् ॥4-7

4. परित्राणाय साधूनाम् विनाशाय च दुष्कृताम् ।
धमजसंस्थापनार्थाय सम्भवामि युगे-युगे ॥ 4-8

5. कर्मण्येवाधिकारस्ते मा फलषु कदाचन ।
मा कर्मफलहेतुर्भूर्मा ते सङ्गोऽस्त्वकमङ्गि ॥2.47

श्रीशुकप्रोक्ता श्रीकृष्णस्तुतिः

श्रीशुक उवाच -

नमः परस्मै पुरुषाय भूयसे सदुद्भवस्थाननिरोधलीलया ।
गृहीतशक्तित्रितयाय देहिनामन्तर्भवायानुपलक्ष्यवर्त्मने ॥ १ ॥

भूयो नमः सद्वृजिनच्छिदेऽसतामसम्भवायाखिलसत्त्वमूर्तये ।
पुंसां पुनः पारमहंस्य आश्रमे व्यवस्थितानामनुमृग्यदाशुषे ॥ २ ॥

नमो नमस्तेऽस्त्वृषभाय सात्वतां विदूरकाष्ठाय मुहुः कुयोगिनाम् ।
निरस्तसाम्यातिशयेन राधसा स्वधामनि ब्रह्मणि रंस्यते नमः ॥ ३ ॥

यत्कीर्तनं यत्स्मरणं यदीक्षणं यद्वन्दनं यच्छ्रवणं यदर्हणम् ।
लोकस्य सद्यो विधुनोति कल्मषं तस्मै सुभद्रश्रवसे नमो नमः ॥ ४ ॥

विचक्षणा यच्चरणोपसादनात्सङ्गं व्युदस्योभयतोऽन्तरात्मनः ।
विन्दन्ति हि ब्रह्मगतिं गतक्लमास्तस्मै सुभद्रश्रवसे नमो नमः ॥ ५ ॥

तपस्विनो दानपरा यशस्विनो मनस्विनो मन्त्रविदः सुमङ्गलाः ।
क्षेमं न विन्दन्ति विना यदर्पणं तस्मै सुभद्रश्रवसे नमो नमः ॥ ६ ॥

किरातहृणान्ध्रपुलिन्दपुल्कशा आभीरशुम्भा यवनाः खसादयः ।
येऽन्ये च पापा यदपाश्रयाश्रयाः शुध्यन्ति तस्मै प्रभविष्णवे नमः ॥ ७ ॥

स एष आत्मात्मवतामधीश्वरस्त्रयीमयो धर्ममयस्तपोमयः ।
गतव्यलीकैरजशङ्करादिभिर्वितर्क्यलिङ्गो भगवान्प्रसीदताम् ॥ ८ ॥
श्रियः पतिर्यज्ञपतिः प्रजापतिर्धियां पतिर्लोकपतिर्धरापतिः ।
पतिर्गतिश्चान्धकवृष्णिसात्वतां प्रसीदतां मे भगवान्सतां पतिः ॥ ९ ॥

इति श्रीमद्भागवते महापुराणे पारमहंस्यां संहितायां द्वितीयस्कन्धे
चतुर्थोऽध्याये श्रीशुकप्रोक्ता श्रीकृष्णस्तुतिः समाप्ता ॥४॥

श्रीकृष्णमङ्गलम्

- मङ्गलं बालकृष्णाय दिव्यलीलाय मङ्गलम् ।
मङ्गलं नीलवर्णाय मातृमान्याय मङ्गलम् ॥ १ ॥
मङ्गलं रुक्मिणीशाय जगदीशाय मङ्गलम् ।
मङ्गलं यदुनाथाय दीननाथाय मङ्गलम् ॥ २ ॥
मङ्गलं देवदेवाय वासुदेवाय मङ्गलम् ।
मङ्गलं नन्दपुत्राय सदानन्दाय मङ्गलम् ॥ ३ ॥
मङ्गलं पूतनाहन्त्रे लीलामर्त्याय मङ्गलम् ।
मङ्गलं शकटच्छेत्रे पद्मपादाय मङ्गलम् ॥ ४ ॥
मङ्गलं वत्सपालाय विश्वपालाय मङ्गलम् ।
मङ्गलं योगिमृग्याय गोपमित्राय मङ्गलम् ॥ ५ ॥
मङ्गलं बालगोपाय ब्रह्मविद्याय मङ्गलम् ।
मङ्गलं कमलाभर्त्रे गोपीकान्ताय मङ्गलम् ॥ ६ ॥
मङ्गलं मातृबद्धाय जडघ्रायास्तु मङ्गलम् ।
मङ्गलं क्रीडते स्त्रीभिः कुन्दारूढाय मङ्गलम् ॥ ७ ॥
मङ्गलं द्विषते क्रूरान् प्रियाक्रूराय मङ्गलम् ।
मङ्गलं वल्लवीभर्ने कंसघ्रायास्तु मङ्गलम् ॥ ८ ॥
मङ्गलं प्रीतभक्ताय विद्यावासाय मङ्गलम् ।
मङ्गलं मागधजिते द्वारकेशाय मङ्गलम् ॥ ९ ॥
मङ्गलं पार्थसुहृदे जितदैत्याय मङ्गलम् ।
मङ्गलं रुक्मिणीजाने रुक्मिणीशाय मङ्गलम् ॥ १० ॥

मङ्गलं नैकरूपाय नरदैत्याय मङ्गलम् ।
पुत्रिणे नित्यरूपाय ब्रह्माचार्याय मङ्गलम् ॥ ११ ॥
मङ्गलं द्रौपदीड्याय मानदायास्तु मङ्गलम् ।
मङ्गलं प्रियभक्ताय भक्तपालाय मङ्गलम् ॥ १२ ॥
मङ्गलं दिशते कामान् विप्रप्रार्थ्याय मङ्गलम् ।
मङ्गलं शिष्टपालाय भारघ्नायास्तु मङ्गलम् ॥ १३ ॥
मङ्गलं मायिनेऽमायसारथ्यायास्तु मङ्गलम् ।
मङ्गलं पूर्णरूपाय गीताचार्याय मङ्गलम् ॥ १४ ॥
मङ्गलं विश्वरूपाय योगिध्येयाय मङ्गलम् ।
मङ्गलं विश्वगुरवे कृपावासाय मङ्गलम् ॥ १५ ॥
मङ्गलं ज्ञानरूपाय सर्वाभिज्ञाय मङ्गलम् ।
मङ्गलं सर्वशक्ताय महासत्त्वाय मङ्गलम् ॥ १६ ॥
मङ्गलं दिव्यवीर्याय माहेश्वर्याय मङ्गलम् ।
मङ्गलं तेऽच्युताय सत्कुलत्राणाय मङ्गलम् ॥ १७ ॥

इति श्रीकृष्णमङ्गलं सम्पूर्णम् ।

श्री सम्मोहन कृष्ण स्तुति

श्री कृष्णं कमल भद्राक्षं दिव्य आभरण भूषितं
त्रिबङ्गी ललिताकारं अतिसुन्दर मोहनं
भागं दक्षिणं पुरुषं अन्य स्त्री रूपिणम् तदा
सङ्गं चक्रं साङ्गु संजु पुष्प बाणं च पङ्कजं
इट्ची साबं वेणु वाद्यं च दारयन्तं भुजाष्टकै
श्वेत गन्धानु लिप्ताङ्गं पुष्प वस्त्र त्रगुज्वलं
सर्व कामार्त्त सिद्ध्यर्थं मोहनं श्री कृष्ण मास्रये

श्रीकृष्णाष्टोत्तरशतनामावलिः

ॐ श्रीकृष्णाय नमः ।

ॐ कमलानाथाय नमः ।

ॐ वासुदेवाय नमः ।

ॐ सनातनाय नमः ।

ॐ वसुदेवात्मजाय नमः ।

ॐ पुण्याय नमः ।

ॐ लीलामानुषविग्रहाय नमः ।

ॐ श्रीवत्सकौस्तुभधराय नमः ।

ॐ यशोदावत्सलाय नमः ।

ॐ हरये नमः । १०

ॐ चतुर्भुजात्तचक्रासिगदाशङ्ख्याद्युदायुधाय नमः ।

ॐ देवकीनन्दनाय नमः ।

ॐ श्रीशाय नमः ।

ॐ नन्दगोपप्रियात्मजाय नमः ।

ॐ यमुनावेगसंहारिणे नमः ।

ॐ बलभद्रप्रियानुजाय नमः ।

ॐ पूतनाजीवितापहराय नमः ।

ॐ शकटासुरभञ्जनाय नमः ।

ॐ नन्दव्रजजनानन्दिने नमः ।

ॐ सच्चिदानन्दविग्रहाय नमः । २०

ॐ नवनीतविलिप्ताङ्गाय नमः ।

ॐ नवनीतनटाय नमः ।

ॐ अनघाय नमः ।

ॐ नवनीतलवाहारिणे नमः ।

ॐ मुचुकुन्दप्रसादकाय नमः ।

ॐ षोडशस्त्रीसहस्रेशाय नमः ।

ॐ त्रिभङ्गिने नमः ।

ॐ मधुराकृतये नमः ।

ॐ शुकवागमृताब्धिन्दवे नमः ।

ॐ गोविन्दाय नमः । ३०

ॐ गोविदाम्पतये नमः ।

ॐ वत्सवाटीचराय नमः ।

ॐ अनन्ताय नमः ।

ॐ धेनुकासुरभञ्जनाय नमः ।

ॐ तृणीकृततृणावर्ताय नमः ।

ॐ यमलार्जुनभञ्जनाय नमः ।

ॐ उत्तालतालभेत्रे नमः ।

ॐ तमालश्यामलाकृतये नमः ।

ॐ गोपगोपीश्वराय नमः ।

ॐ योगिने नमः । ४०

ॐ कोटिसूर्यसमप्रभाय नमः ।

ॐ इलापतये नमः ।

ॐ परञ्ज्योतिषे नमः ।

ॐ यादवेन्द्राय नमः ।

ॐ यदूद्वहाय नमः ।

ॐ वनमालिने नमः ।

ॐ पीतवाससे नमः ।

ॐ पारिजातापहारकाय नमः ।

ॐ गोवर्धनाचलोद्धर्त्रे नमः ।

ॐ गोपालाय नमः । ५०

ॐ सर्वपालकाय नमः ।

ॐ अजाय नमः ।

ॐ निरञ्जनाय नमः ।

ॐ कामजनकाय नमः ।

ॐ कञ्जलोचनाय नमः ।
 ॐ मधुघ्ने नमः ।
 ॐ मथुरानाथाय नमः ।
 ॐ द्वारकानायकाय नमः ।
 ॐ बलिने नमः ।
 ॐ वृन्दावनान्तसञ्चारिणे नमः । ६०
 ॐ तुलसीदामभूषणाय नमः ।
 ॐ स्यमन्तकमणेर्हर्त्रे नमः ।
 ॐ नरनारायणात्मकाय नमः ।
 ॐ कुब्जाकृष्णाम्बरधराय नमः ।
 ॐ मायिने नमः ।
 ॐ परमपूरुषाय नमः ।
 ॐ मुष्टिकासुरचाणूरमल्लयुद्धविशारदाय नमः
 ॐ संसारवैरिणे नमः ।
 ॐ कंसारये नमः ।
 ॐ मुरारये नमः । ७०
 ॐ नरकान्तकाय नमः ।
 ॐ अनादिब्रह्मचारिणे नमः ।
 ॐ कृष्णाव्यसनकर्षकाय नमः ।
 ॐ शिशुपालशिरश्छेत्रे नमः ।
 ॐ दुर्योधनकुलान्तकाय नमः ।
 ॐ विदुराक्रूरवरदाय नमः ।
 ॐ विश्वरूपप्रदर्शकाय नमः ।
 ॐ सत्यवाचे नमः ।
 ॐ सत्यसङ्कल्पाय नमः ।
 ॐ सत्यभामारताय नमः । ८०
 ॐ जयिने नमः ।

ॐ सुभद्रापूर्वजाय नमः ।
 ॐ जिष्णवे नमः ।
 ॐ भीष्ममुक्तिप्रदायकाय नमः ।
 ॐ जगद्गुरवे नमः ।
 ॐ जगन्नाथाय नमः ।
 ॐ वेणुनादविशारदाय नमः ।
 ॐ वृषभासुरविध्वंसिने नमः ।
 ॐ बाणासुरकरान्तकाय नमः ।
 ॐ युधिष्ठिरप्रतिष्ठात्रे नमः । ९०
 ॐ बर्हिर्बर्हावतंसकाय नमः ।
 ॐ पार्थसारथये नमः ।
 ॐ अव्यक्तगीतामृतमहोदधये नमः ।
 ॐ कालीयफणिमाणिक्यरञ्जितश्रीपदाम्बुजाय नमः
 ॐ दामोदराय नमः ।
 ॐ यज्ञभोक्त्रे नमः ।
 ॐ दानवेन्द्रविनाशनाय नमः ।
 ॐ नारायणाय नमः ।
 ॐ परस्मै ब्रह्मणे नमः ।
 ॐ पन्नगाशनवाहनाय नमः । १००
 ॐ जलक्रीडासमासक्तगोपीवस्त्रापहारकाय नमः
 ॐ पुण्यश्लोकाय नमः ।
 ॐ तीर्थकराय नमः ।
 ॐ वेदवेद्याय नमः ।
 ॐ दयानिधये नमः ।
 ॐ सर्वतीर्थात्मकाय नमः ।
 ॐ सर्वग्रहरूपिणे नमः ।
 ॐ परात्परस्मै नमः । १०८

इति श्रीकृष्णाष्टोत्तरशतनामावलिः ॥

श्रीमदनमोहनाष्टकम्

जय शंखगदाधर नीलकलेवर पीतपटाम्बर देहि पदम् ।
जय चन्दनचर्चित कुण्डलमण्डित कौस्तुभशोभित देहि पदम् ॥१॥
जय पंकजलोचन मारविमोहन पापविखण्डन देहि पदम् ।
जय वेणुनिनादक रासविहारक बङ्किमसुन्दर देहि पदम् ॥२॥
जय धीरधुरन्धर अद्भुतसुन्दर दैवतसेवित देहि पदम् ।
जय विश्वविमोहन मानसमोहन संस्थितिकारण देहि पदम् ॥३॥
जय भक्तजनाश्रय नित्यसुखालय अन्तिमबान्धव देहि पदम् ।
जय दुर्जनशासन केलिपरायण कालियमर्दन देहि पदम् ॥४॥
जय नित्यनिरामय दीनदयामय चिन्मय माधव देहि पदम् ।
जय पामरपावन धर्मपरायण दानवसूदन देहि पदम् ॥५॥
जय वेदविदांवर गोपवधूप्रिय वृन्दावनधन देहि पदम् ।
जय सत्यसनातन दुर्गतिभञ्जन सज्जनरञ्जन देहि पदम् ॥६॥
जय सेवकवत्सल करुणासागर वाञ्छितपूरक देहि पदम् ।
जय पूतधरातल देवपरात्पर सत्त्वगुणाकर देहि पदम् ॥७॥
जय गोकुलभूषण कंसनिषूदन सात्वतजीवन देहि पदम् ।
जय योगपरायण संसृतिवारण ब्रह्मनिरञ्जन देहि पदम् ॥८॥

श्रीकृष्णस्तोत्रम्

वन्दे नवघनश्यामं पीतकौशेयवाससं।
सानन्दं सुन्दरं शुद्धं श्रीकृष्णं प्रकृतेः परम्॥१॥
यधेशं यधिकाप्राणवल्लभं वल्लवीसुतं।
यधासेवितपादाब्जं यधावक्षःस्थलस्थितम्॥२॥
यधानुगं यधिकेशं यधानुकृतमानसं।
यधाधारं भवाधारं सर्वाधारं नमामि तम्॥३॥
यधाहृत्पद्ममध्ये च वसन्तं सन्ततं शुभं।
यधासहचरं शश्वद्राधाज्ञापरिपालकम् ॥४॥
ध्यायन्ते योगिनो योगात् सिद्धाः सिद्धेश्वराश्च यम्।
तं ध्यायेत् सन्ततं शुद्धं भगवन्तं सनातनम् ॥५॥
सेवने सततं सन्तो ब्रह्मेशशेषसंज्ञकाः।
सेवन्ते निर्गुणब्रह्म भगवन्तं सनातनं॥६॥
निर्लिप्तं च निरीहं च परमानन्दमीश्वरं।
नित्यं सत्यं च परमं भगवन्तं सनातनं॥७॥
यं सृष्टेशादिभूतं च सर्वबीजं परात्परं।
योगिनस्तं प्रपद्यन्ते भगवन्तं सनातनं॥८॥
बीजं नानावताराणां सर्वकारणकारणं।
वेदाऽवेद्यं वेदबीजं वेदकारणकारणम् ॥९॥

श्री कृष्ण कृपा कटाक्ष स्तोत्र

भजे ब्रजैकमण्डनं समस्तपापखण्डनं, स्वभक्तचित्तरंजनं सदैव नन्दनन्दनम्।
सुपिच्छगुच्छमस्तकं सुनादवेणुहस्तकं, अनंगरंगसागरं नमामि कृष्णनागरम् ॥१॥
मनोजगर्वमोचनं विशाललोललोचनं, विधूतगोपशोचनं नमामि पद्मलोचनम्।
करारविन्दभूधरं स्मितावलोकसुन्दरं, महेन्द्रमानदारणं नमामि कृष्णावारणम् ॥२॥

कदम्बसूनकुण्डलं सुचारुगण्डमण्डलं, ब्रजांगनैकवल्लभं नमामि कृष्णदुर्लभम्।
यशोदया समोदया सगोपया सनन्दया, युतं सुखैकदायकं नमामि गोपनायकम् ॥३॥
सदैव पादपंकजं मदीय मानसे निजं, दधानमुक्तमालकं नमामि नन्दबालकम्।
समस्तदोषशोषणं समस्तलोकपोषणं, समस्तगोपमानसं नमामि नन्दलालसम् ॥४॥

भुवो भरावतारकं भवाब्धिकर्णधारकं, यशोमतीकिशोरकं नमामि चित्तचोरकम्।
दृगन्तकान्तभंगिनं सदा सदालिसंगिनं, दिने दिने नवं नवं नमामि नन्दसम्भवम् ॥५॥
गुणाकरं सुखाकरं कृपाकरं कृपापरं, सुरद्विषत्रिकन्दनं नमामि गोपनन्दनम्।
नवीनगोपनागरं नवीनकेलिलम्पटं, नमामि मेघसुन्दरं तडित्प्रभालसत्पटम् ॥६॥

समस्तगोपनन्दनं हृदम्बुजैकमोदनं, नमामि कुंजमध्यगं प्रसन्नभानुशोभनम्।
निकामकामदायकं दृगन्तचारुसायकं, रसालवेणुगायकं नमामि कुंजनायकम् ॥७॥
विदग्धगोपिकामनोमनोज्ञतल्पशायिनं, नमामि कुंजकानने प्रवृद्धवह्निपायिनम्।
किशोरकान्तिरंजितं दृगंजनं सुशोभितं, गजेन्द्रमोक्षकारिणं नमामि
श्रीविहारिणम् ॥८॥

यदा तदा यथा तथा तथैव कृष्णसत्कथा, मया सदैव गीयतां तथा कृपा विधीयताम्।
प्रमाणिकाष्टकद्वयं जपत्यधीत्य यः पुमान्, भवेत्स नन्दनन्दने भवे भवे
सुभक्तिमान् ॥९॥

॥ श्रीकृष्णमङ्गलाष्टकम् ॥

मङ्गलं हरिकृष्णाय भक्तवश्याय मङ्गलम् ।
 मायाविनोदलीलाय शुभदाय सुमङ्गलम् ॥
 वेदवेदान्तगुहाय वेदशब्दस्वराय च ।
 वेदोपनिषदर्थाय वेदसत्याय मङ्गलम् ॥
 सामगानाभिपूज्याय सामगानस्वरूपिणे ।
 सामजस्वरसङ्गीतवीणानादाय मङ्गलम् ॥
 वीणासुस्वरगीताय वीणागानार्चिताय च ।
 वीणागीतप्रसन्नाय वेणुगानाय मङ्गलम् ॥
 नादविद्यादिमूलाय नादसुस्वरमोदिने ।
 नादाय नादगम्याय नादनाथाय मङ्गलम् ॥
 नादाचलप्रदीपाय नादात्मने सुमङ्गलम् ।
 नादोपासनवन्द्याय श्रीकृष्णाय सुमङ्गलम् ॥
 पूर्णभक्तिप्रसादाय पूर्णसौभाग्यदायिने ।
 पूर्णज्ञानस्वरूपाय ज्ञानमोक्षाय मङ्गलम् ॥
 त्यागराजगुरुस्वामिसद्गानगानमूर्तये ।
 शिष्यापुष्पाकृतस्तोत्रपूर्णवासाय मङ्गलम् ॥

॥ श्रीकृष्णमङ्गलम् ॥

मङ्गलं यादवेन्द्राय जगन्मङ्गल हेतवे।

नवनीत कराब्जाय वासुदेवाय मङ्गलम् ॥ १ ॥

सङ्कर्षणानुजाताय पृथ्युम्न जनकायते।

अनिरुद्धानुकूलाय वेणुहस्ताय मङ्गलम् ॥ २ ॥

रमासेवित पादाय बाललीला विनोदिने।

यशोदानन्द कन्दाय तस्मै कृष्णाय मङ्गलम् ॥ ३ ॥

नवनीत भुजगोप बन्धुवे गुणसिन्धवे।

नन्दगोप प्रियायास्तु पुण्यश्लोकाय मङ्गलम् ॥ ४ ॥

गोवर्धना चलोद्धर्त्थं पुरुहूतन ताङ्घये।

कालीय दर्पनाशाय सत्वोद्विक्ताय मङ्गलम् ॥ ५ ॥

कम्शानुचर संहर्त्रे कुब्जाभीष्ट प्रदायिने।

कम्सवारण सिम्हाय जिष्णवे सर्व मङ्गलम् ॥ ६ ॥

सान्दीपिन्यन्त रङ्गाय देवक्यानन्द हेतवे।

मधुरा महिलालोक आनन्दायास्तु मङ्गलम् ॥ ७ ॥

षोडश स्त्री सहस्राणाम् सर्वाभीष्ट प्रादायिने।

गोपी वस्त्रापहर्त्रे स्यात् रुक्मिणीशाय मङ्गलम् ॥ ८ ॥

साङ्ग भक्ति समाहर्त्रे निस्सीम गुणभूतये।

भक्ति प्रबन्धि लभ्याय गीताचार्याय मङ्गलम् ॥ ९ ॥

रुक्मिणि सत्यभामाभ्याम् सात्यक् युद्धव पाण्डवैः।

सम्सेव्याय सदाभक्त्या स्वामिने मम मङ्गलम् ॥ १० ॥

कृष्णाय वासुदेवाय हरये परमात्मने।

प्रणतक्लेशनाशाय गोविन्दायास्तु मङ्गलम् ॥ ११ ॥

मङ्गलाशासनपरैर्मदाचार्यपुरोगमैः।

सर्वेश्व पूर्वेराचार्ये स्सत्कृतायास्तु मङ्गलम् ॥ १२ ॥